71STE JAARGANG No. 9163 — ZATERDAG 30 OCTOBER 195

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen — Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Kantoor: Conscientiestraat 27-29. Telefoon: Redactie 3838. Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50, Buitenland f 3.— per maand bij vooruitbetaling

Voorlopig Verslag 2e Kamer Overzeese Rijksdelen

Richt Sticusa zich te weinig op de West?

Parlementaire missie dient spoedig Antillen te bezoeken

's-Gravenhage. — Verschenen is het voorlopig verslag van de Tweede Kamer der Staten Generaal ten aanzien van de begroting van Overzeese Rijksdelen. Hieraan wordt het volgende ontleend: Overwogen dient te worden op welke wijze door Nederland, Suriname en de Nederlandse Antillen de belangrijke problemen van sociale en economische aard het best kunnen worden besproken. Voorts was men blijkens het verslag van oordeel dat het aanbeveling zou verdienen indien de minister van tijd tot tijd de vaste commissie zou willen voorlichten omtrent de ontwikkeling van de verhoudingen op sociaal en economisch gebied in beide andere rijksdelen. Geleidelijk aan zal men dan wel geraken tot de behandeling van deze vraagstukken, welke is aangepast aan de nieuwe staatsrechtelijke verhouding.

Vele leden stemden reeds thans met de minister in dat het noodzakelijk zal zijn dat een veeljarig ontwikkelings- en financieringsplan voor Suriname tot stand wordt gebracht. Verscheidene leden zouden gaarne vernemen welke plannen de regering heeft met betrekking tot de afzet van Surinaamse producten in Nederland en andere landen. Zij meenden dat de vrachtprijzen voor te vervoeren goederen van Suriname uit daarom zo duur zijn omdat de transportmiddelen geen retourvracht kunnen krijgen. Welke plannen overweegt de regering ten einde te bewerkstelligen dat deze vrachtprijzen voor Surinaamse producten naar beneden gaan?

Algemeen juichte men het verlenen van bijstand op cultureel en wetenschappelijk gebied toe. Men is van mening dat deze alle financiële steun waard is. Nagenoeg algemeen sprak men de verwachting uit, dat de minister nauwlettend zal toezien, dat voor wetenschappelijke of culturele stichtingen of anderszins geen politiek onbetrouwbare personen, hetzij communisten, hetzij fellow travellers zullen worden uitgezonden. Is het bericht waar, dat iemand van bedoelde gezindheid voor een belangrijke culturele taak naar Suriname zou worden gezonden doch dat de regering van dit Rijksdeel tegen de gezindheid en derhalve tegen de toelating van deze persoon bezwaar maakte?

Ook hoopte men, dat de regering al het mogelijke zal doen om te waken dat jeugdige personen uit overzeese rijksdelen, die in Nederland komen studeren, of zich komen bekwamen in een of ander vak, niet in handen vallen van communistische organisaties of mantelorganisaties.

Over de Sticusa worden van verschillende zijden vragen gesteld. Hoeveel personeel is in Nederland aan deze stichting verbonden? Kan de minister een inzicht geven in de personeelssamenstelling alsmede in de salarisstaat van dit personeel? Er is een reorganisatie in de stichting geweest; welke resultaten heeft deze afgeworpen? Naar de mening van sommigen richtte de Sticusa zich te veel op Indonesië en te weinig op de West.

Verschillende leden zouden gaarne zien dat de minister bereid zou zijn in overleg te treden met minister Luns ten einde te bereiken dat vroeger in Nederlands Indië werkzame personen uit Suriname en de Antillen, die thans weer gevestigd zijn in hun geboorteland, hun pensioen voortaan in Surinaamse respectievelijk Antilliaanse courant zullen ontvangen, vermeerderd met de toeslag in verband met de gestegen kosten.

Waar parlementsleden uit Suriname en de Nederlandse Antillen reeds veelvuldig Nederland bereisden leek het vele leden toe, dat zo spoedig als de werkzaamheden in Nederland zulks toelaten en de parlementen in Suriname en de Antillen in de gelegenheid zijn haar te ontvangen, een parlementaire missie uit Nederland de beide Amerikaanse rijksdelen dient te bezoeken.

Dordrecht. — Een van de serie van tien kustbewakingsvaartuigen, die voor rekening van de Braziliaanse regering bij verschillende Nederlandse werven gebouwd wordt, is gisteren met goed gevolg te Dordrecht bij de scheepswerf „De Biesbosch" te water gelaten.

Straaljager ontploft in Zuid-Nederland

Sittard. — Een Britse straaljager is ten Zuiden van de Zuid-Nederlandse stad Sittard in de lucht ontploft. De piloot bracht het er levend af en wordt thans in een ziekenhuis te Sittard verpleegd. Hij zag namelijk kans even voor de explosie het toestel met zijn veiligheidsschietapparaat te verlaten.

Van de straaljager waren slechts brokstukken over, die in een wijde omtrek verspreid zijn. Er deden zich geen persoonlijke ongelukken voor.

Britse havenstakers Maandag voorwaardelijk aan het werk

Londen. — Gisteravond vernam Reuter, dat de leiders van de 44.000 stakende havenarbeiders overeen gekomen zijn dat het werk Maandag voorwaardelijk zal worden hervat. De belangrijkste voorwaarde is dat men opnieuw in staking zal gaan indien zou blijken dat er stakers het slachtoffer zullen worden van de werkgevers.

Washington. Het Amerikaanse ministerie van Justitie maakte bekend, dat te New York en Chicago negen Portorikeinse nationalisten zijn aangehouden op de beschuldiging: opstandige activiteit.

Het moment van de plechtige opening van de Sithoc-fair. Mevr. Sprockel, echtgenote van Gedeputeerde Sprockel, welke laatste men op de achtergrond ontwaart, hijst de Sithoc-vlag.

Feestelijke Sithoc-fair door Ged. C. Sprockel geopend

Twee dansvloeren, twee bands, attracties in soorten en prachtige zaken-stands

Willemstad. — De langverwachte Sithoc-fair is gisteravond in de Havenloods onder verheugend grote belangstelling op feestelijke wijze geopend. Het waren gedeputeerde Sprockel en diens charmante echtgenote, die de plechtige opening door middel van het doorknippen van het lint en het hijzen van de Sithoc-vlag verrichtten. Natuurlijk hield Sithoc-vader frater Andreas een rede, waarin hij op zijn prettige wijze het grote feest voor de sport-liefhebbers inleidde. En toen daarna de vermakelijkheden open gingen, liep het storm en duurde de gezelligheid voort tot laat in de nacht.

Zoals ieder belangrijke gebeuren, werd ook dit geopend met het Curaçao-lied. En toen de tonen van „Nos tera ta banranca" verklonken waren, stapte frater Andreas naar voren om de volgende woorden te spreken:

De S.V. Sithoc staat heden op een historische grens, aangeduid door een rood lint. In het leven grenzen de dingen aan elkaar en staan in het teken van overgang: Werken en rusten, vreugde en verdriet, morgen en avond, zelfs ons verschijnen en verdwijnen op de wereld liggen niet eens zo ver van elkaar verwijderd.

Hier op dit feestterrein liggen het verlangen van de bezoekers, en de vreugde, die de heer Weeber en zijn staf in dit gebouw voor drie dagen hebben opgestapeld slechts door een lintje gescheiden.

Geachte heer Sprockel, het was voor onze vereniging een heel probleem, om te beslissen, wie we de fair zouden laten openen, U, of Uw echtgenote.

Naar men zegt, hebben de dames, de geluksgodin Fortuna aan hun zij, terwijl U als vertegenwoordiger van het volk toch ook Uw rechten kon doen gelden. We hebben de knoop maar radicaal doorgehakt ons vastklampend aan de waarheid dat man en vrouw één zijn.

U mag de schaar hanteren en Uw echtgenote kan de behulpzame hand bieden, indien dit nodig mocht zijn. Zo heeft onze vereniging de primeur, dat de fair door twee personen geopend werd. Mogelijk levert het ook dubbel succes op.

U moet zich echter troosten met de gewone gang van zaken, dat de dames gewoonlijk met de verdiensten van de heren gaan strijken.

U doet het werk en Uw echtgenote zal de hulde in ontvangst nemen in de vorm van een bouquet bloemen.

Gedeputeerde Sprockel, mag ik U beleefd uitnodigen namens de Faircommissie en onze vereniging, de fair te openen, en Mevrouw Sprockel onze eenvoudige hulde in ontvangst te nemen.

Het lint valt

De heer Sprockel knipte hierna het lint door en aan zijn echtgenote werd een bloemenhulde gebracht.

Frater Andreas vervolgde zijn rede na deze symbolische handeling:

Heer Sprockel, in U begroet deze avond de eerste bezoeker en vertegenwoordiger van het Curaçaose volk, en U, Mevrouw Sprockel als de first Lady van deze avond.

U, geachte heer Weber begroet ik als de stuwende kracht van deze fair, die om zijn niet genoeg te waarderen arbeid deze avond een extra woord van hulde verdient, U, Mijnheer Mordy Maduro begroet ik als de gouden spil van het formidable mechanisme, dat drie dagen om de dollar blijft draaien, en U mijnheer Denker als de zorgzame wachter bij het ingewikkelde raderwerk.

Heer Sprockel, men heeft mij verzocht zeer kort te zijn, maar ik kan niet nalaten, U en het Eilandbestuur nu reeds te bedanken voor de vostelijke ruimte aan ons afgestaan, toen de regen als spelbreker heel onze actie op dood spoor bracht.

Ik sluit met een warme wens, dat Gods zegen zo overvloedig op Curaçao moge rusten, dat dit gebouw eenmaal tot de nok gevuld zal zijn, met goederen van ver en dichtbij, als een bewijs van ongekende welvaart, maar.... dan hoop ik tevens, dat het Eilandbestuur zo goed zal zijn, om er nog een even grote ruimte naast te bouwen, om het nuttige jeugdwerk van arme berooide verenigingen op gang te houden.

Mag ik mevrouw Sprockel beleefd uitnodigen om de pages te volgen voor het hijsen van de Sithocvlag.

U, Heer Sprockel, de Faircommissie, en de genodigden, nodig ik namens de Faircommissie vriendelijk uit aan de champagnebar voor een heildronk op het welslagen van deze fair, de bloei van de SV. Sithoc, en een gelukkige toekomst voor Curaçao. Leve Curaçao, Leve de Sithoc-fair!

Het gezelschap begaf zich hierna naar binnen. Mevr. Sprockel hees de fiere Sithoc-vlag en hiermee was de grootste sport-fair die Curaçao ooit gezien heeft, definitief geopend.

De fair

Wat de vele aanwezigen van deze eerste avond zoal hebben kunnen genieten? Wel, uitgesproken alles, wat men op een goed georganiseerde fair maar kan verwachten. Tentjes, waar men kan ringgooien, balwerpen, voetballen, en. Er waren de horse-races, het rad van avontuur. Men kon loten kopen, een bezoek brengen aan Willems dierentuin, en van de vermoeienissen uitrusten in de eettent. Om daarna een dansje te maken op een der beide dansvloeren onder de lustige en pittige tonen van de Estrellas del Caribe en El Cristal.

Groots

Natuurlijk hadden de zakenlieden ook hun beste beentje voor gezet. Verkade was er, van Wilpen (prachtig!), Pfaff, Toko Regina, Zuikertuintje, General Sales, C.T.C., 3 Horses beer (met een eigen loterij; men moest raden hoeveel bier gedurende de fair verkocht was) etc., etc. Ook het Rode Kruis was met de „stand" vertegenwoordigd.

Kortom een groots opgezette fair, goed georganiseerd en in alle opzichten waard er een bezoek aan te brengen. Het zal er vandaag en morgen dan ook druk worden als voor een interland!

Drukte bij de verschillende vermakelijkheden op de Sithoc-fair. Ringgooien, een geliefkoosd vermaak voor jong en oud!

Three Horses prijsvraag enorm succes

Willemstad. — Een bijzondere attractie verzorgde de fa. Maduro & Sons gisteravond in de Three Horse Biertent, opgesteld in de Sithoc-Fair. Alle kopers van een flesje bier namelijk kregen een formulier van de verkoopsters en verkopers waarop zij moesten invullen het aantal flesjes bier dat gedurende de hele avond zou worden verkocht. Voor deze prijsvraag waren zes prijzen beschikbaar gesteld. De gelukkige winnaar van de eerste prijs, een prachtig Philips Radio, is de heer Derkse, Gouverneur van Lansbergeweg 15. De heer Derkse raadde 637, er werden 636 flesjes verkocht. De tweede winnaar werd de heer Elmondalek, Paradijs. Deze winnaar kon zes prachtige bierpullen in ontvangst nemen.

Derde is de heer van Beers, Architectenweg 3. Zes vioolglazen worden zijn eigendom. De heer Zeebrecht van het St. Albertuscollege was de vierde persoon, die er het dichtste bij was met zijn opgave, hij kan een portemonnaie afhalen. Hopelijk voor hem zal deze in de toekomst veel geld bevatten. De heer Kenneth Hoel van Suffisantdorp, krijgt een prachtig zakmes. Hij werd nummer vijf, de heer Gaston A. Palacios, Pietermaai 7 werd zes.

Laatstgenoemde krijgt een goedwerkende THREE HORSE Lighter.

Heden- en morgenavond zijn weer dezelfde prijzen beschikbaar gesteld voor hen die het juiste of althans het dichtsbenaderend aantal verkochte flesjes Three Hose Bier weten te schatten. Neemt dus de kans waar, door een flesje Three Horse Bier te kopen kan men eigenaar worden van een prachtige Philip's radio.

m.s. „Colombie" in onze haven

Willemstad. — Naar wij vernemen wordt het m.s. „Colombie" morgenochtend omstreeks zes uur in onze haven verwacht. Er zijn vele toeristen aan boord. De winkels zullen open zijn.

Wie kust de Mummie?

Willemstad. — Hedenavond vindt in de zaal van de Marinierskazerne op Suffisant de opvoering plaats van het blijspel in drie bedrijven „Wie kust de mummie?".

Dit toneelstuk wordt opgevoerd door de M.K.S.-Toneelvereniging. De muzikale omlijsting wordt verzorgd door de Mariniersband en het Ballroom Quartet.

De algemene leiding berust bij de Ltz. Linner. Na afloop van het blijspel is er bal. Het belooft een gezellige avond te worden.

PG treedt soepel op

Toelating Surinamers in Suriname wettelijk nog niet geregeld

Het werkcomité Verguna, afdeling Curaçao bericht ons dat het een antwoord heeft ontvangen van het door velen alhier mede-ondertekend verzoekschrift d.d. 31 Augustus 1954 aan zijne Excellentie de Gouverneur van Suriname tot wijziging van het „Surinaams Toelatingsbesluit 1938". In dit antwoord zegt de Gouverneur van Suriname o.m., dat „de regelen nopens de toelating en vestiging in Suriname, alsmede die omtrent de uitzetting, zoals bedoeld in artikel 5 van de huidige Landsregeling, zullen na de inwerking treding van het Statuut opnieuw moeten worden vastgesteld.

Voorlopig geen wijziging

Daartoe is te meer aanleiding omdat aan het begrip Nederlands onderdaan, zoals dit nog in het Toelatingsbesluit voorkomt, een andere betekenis moet worden toegekend.

De Landsregering geeft er daarom de voorkeur aan thans geen partiële wijzigingen aan te brengen in het Toelatingsbesluit.

Met de door U naar voren gebrachte wensen zal te gelegenertijd rekening kunnen worden gehouden.

Middelerwijl conformeert de Landsregering zich aan de door de Procureur-Generaal op het punt van de toelating en uitzetting gegeven richtlijnen bij schrijven van 3 September 1954 aan het Bestuur van de Vereniging Justitia Pietas Fides, aldus de brief.

Van belang is punt 1 van het door de Procureur-Generaal bepaalde dat: „tegen toelating van kinderen buiten Suriname geboren uit wat ik zou willen noemen volbloed Surinamers, zie ik geen bezwaar. Noch tegen minderjarigen, noch tegen meerderjarigen. Zij behoeven dan ook geen showmoney te betalen en zijn vrij in hun beroepskeuze.

Nochthans behoud ik mij het recht voor van weigering van toelating of van uitzetting op grond van criminele of politieke ongunstige gedragingen."

Verder zegt de Procureur-Generaal in bedoeld schrijven:

„In het algemeen zal een soepel standpunt worden ingenomen, mits men zich maar behoorlijk gedraagt en er geen kwade elementen onder schuilen, of men bepaaldelijk zonder middelen van bestaan is of raakt, behalve ten aanzien van het laatste in het geval sub 1".

Verguna is dankbaar voor de voorlopig door de Procureur-Generaal vastgestelde soepele richtlijnen ten aanzien van degenen, die onder de bepalingen van het toelatingsbesluit vallen, doch blijft op grond van het familieverband o.m. eisen dat het toelatingsbesluit worde gewijzigd, zodat de „buiten Suriname geboren Surinamers en hun verwanten" een **rustig** en wettig verblijf in Suriname zal zijn gegarandeerd.

Tevens zal „Verguna" aan de Procureur-Generaal in Suriname het verzoek richten om aan de vervoersmaatschappijen voor hun kantoren buiten Suriname afschriften van de richtlijnen en het toelatingsbesluit beschikbaar te stellen, zodat aan repatriërenden geen moeilijkheden meer in de weg worden gelegd.

Ook zal door „het werkcomité-Verguna" alhier ruime bekendheid worden gegeven van de inhoud van het Toelatingsbesluit aan de Surinamers en verdere belanghebbenden.

Ook boven Scandinavie radioactieve stoffen

Kopenhagen. — De Deense Generale Staf maakte bekend, dat boven het grootste deel van het Deense grondgebied stofdeeltjes, afkomstig van atoom- of waterstofwapens geconstateerd zijn door verscheidene laboratoria. De hoeveelheid is intussen zo gering dat er geen gevaar bestaat.

Ook boven Zweden en Noorwegen zijn in de lucht radioactieve stoffen aangetroffen, eveneens in een ongevaarlijke quantiteit.

RECHT TOT HET HART

— Aan iedere verzadiging grenst een nieuwe honger.

De G.A.T.T.-conferentie te Genève

Herziening verwacht handels- en tarieven-overeenkomst

Waarschuwend geluid van Wilgress

Genève. — Op de Conferentie van contracterende partijen van de algemene overeenkomst inzake tarieven en handel (G.A.T.T.), welke zoals bekend door de administrateur van Financiën, de heer mr J. Boomstra wordt bijgewoond, is gisteren Japan als volwaardig lid toegelaten. De conferentie wordt beschouwd als de gewichtigste sedert het bestaan van de overeenkomst. Verwacht wordt, dat de overeenkomst volledig zal worden herzien in het licht van het economisch herstel van de hele wereld. De conferentie zal tot Februari duren.

De voorzitter van de conferentie, de Canadees Dana Wilgress, waarschuwde in zijn openingsrede, dat er een toestand van anarchie in de wereldhandel kan ontstaan, indien het hoofddoel van de conferentie, de versterking van de G.A.T.T.-organisatie, niet wordt bereikt. Amerikaanse voorstellen, welke in behandeling komen, houden naar verluidt onder meer in een wijziging van de bepaling betreffende de quantitatieve beperking op de invoer. De G.A.T.T. en het Internationale Monetaire Fonds dienen nauwer samen te werken en de G.A.T.T. mag geen quantitatieve invoerbeperkingen toestaan uit betalingsbalansoverwegingen, daar deze ernstiger gevolgen kan hebben dan toegestane deviezenbeperkingen. Wat de verstrekking van subsidie voor de agrarische export betreft, verklaren de Verenigde Staten, dat zij de bezorgdheid van andere regeringen delen inzake de afzet van agrarische productieoverschotten op de wereldmarkt en bereid zouden zijn besprekingen te voeren tot de beperking hiervan. De Verenigde Staten stellen eveneens voor de G.A.T.T. om te zetten in een blijvend intergouvernementeel lichaam, waardoor een bijzondere verhouding met de Verenigde Naties wordt bereikt en de G.A.T.T. een forum kan worden voor internationale handelsbesprekingen en overleg inzake handelsgeschillen.

Aantrekkelijk programma in M. C. Square Garden

Boksende honden

Willemstad. — Zondag as. worden er wederom door de C.B.C. bokswedstrijden gehouden in de Monte Carmelo Square Garden.

Er zijn zeer goede boksers hieronder, die elkander in 3 ronden van 2 minuten ontmoeten.

Wilfrido Miro Jr, Rufino Lorencio, Karim Kid, Sugar Boy Pappie, Young Cubano en anderen treden op in het eerste gedeelte van het programma. Daarna is de beurt aan het Quinteto Monte Carmelo met maestro Palm aan de piano, Carlos Vinck, Da Costa Gomez, Jose Janja en Badaracco.

In het tweede gedeelte zien wij een exclusieve show van „Perros Comediantes", voortreffelijke staaltjes van hondendressuur. Onder leiding van **Professor Franciszko Kossalczyk** zullen 3 honden in de ring verschijnen om kunsten te tonen. De honden, genaamd **„Djok", Luckz"** en **„Ashyck"**, zullen een rondje boksen, dansen, **gymnastiek**, springen, zitten, lopen op de twee achterpoten en op de voorpoten.

Zeer aardig is het voor de kinderen ook, die de honden vragen kunnen stellen over rekenen, vermenigvuldigen, aftrekken en delen.

Professor Kossalczyk heeft in andere landen opmerkelijke successen geboekt. Wij zijn er van overtuigd, dat de Square Garden morgenmiddag door dit gevarieerd programma druk bezocht zal worden.

„Santa Maria" vertraagd

Willemstad. — Naar wij van da fa. Maduro & Sons vernemen, is het Portugese passagiersschip „Santa Maria" vertraagd en zal hedenavond omstreeks acht uur onze haven binnenlopen. In verband hiermede maakt de fa. Maduro & Sons bekend, dat de cocktailparty, welke hedenmiddag gehouden zou worden, eerst omstreeks negen uur doorgang kan vinden. De genodigden worden verzocht hier rekening mede te houden.

Cepim-mutaties

Emmastad. — De Cepim-mutaties van de afgelopen week zijn:

Aangekomen uit Nederland: L. Mulder, E. T. Faber, R. Makkinga, J. J. van Kampen, A. C. H. Harteloh, J. F. B. Oxaal, H. J. C. Boertje en A. C. Oostvriesland.

Van Trinidad: J. B. H. Williams.

Vertrokken naar Nederland: A. v.d. Kooy, W. H. D. Ziekenheimer, J. Spaans.

Naar Costa Rica: J. C. Panneflek.

Naar Paramaribo: R. C. Wijngaarden.

Kip, rijst en dansen

Emmastad. — Zondag 7 November as. is er in de Sociëteit Asiento een speciale Chicken-Currie-Rice schotel, met een kopje koffie toe. Deze schotel wordt 's middags en 's avonds geserveerd met als bijzondere attractie 's middags voor de kinderen: Pannekoeken met jam, stroop en suiker.

Na de avondmaaltijd dansen tot 24 uur op de muziek van het Modeshowkwartet.

AVROS tracht uitzendingen te verbeteren

Paramaribo. — Naar verluidt, zal de Avros ingaande 1 November a.s. trachten haar uitzendingen te verbeteren door te gaan werken op 6145 kcs, 48.82 meter, en voor de Antillen na 6 uur op 15.000 kcs, 19.48 meter. Daarenboven zal zij proeven nemen met uitzendingen op lagere golflengten voor de avonduren om de luisteraars in Suriname een betere ontvangst te verschaffen.

Sjah tekent olie-overeenkomst

Londen. — De Sjah van Perzië tekende gisteren de overeenkomst tussen zijn land en het internationale consortium voor de hervatting van de olie-productie, waardoor de weg open staat voor de verkoop van de olie op de wereldmarkt. De raffinaderij te Abadan hervat Maandag de productie en tankschepen liggen gereed voor het vervoer van de eerste producten.

In een mededeling van de Anglo Iranian verklaart deze maatschappij dat zij een bedrag van £ 34,4 millioen (NAf. 172 millioen) zal ontvangen van de zeven maatschappijen, die met haar het consortium vormen. Deze maatschappijen zullen aan de Anglo Iranian tevens het equivalent in £ betalen van tien $cents per vat olie en olieproducten die door de maatschappijen uit Perzië worden uitgevoerd. Aan deze betalingen komt een einde zodra een totaal bedrag van $ 510 millioen is bereikt.

In verband met het Feest van Allerheiligen zal ons blad a.s. Maandag 1 November niet verschijnen.

Sympathieke Holland Retourpolis

Bij overlijden van familie zonder financiele offers gemakkelijk naar Holland

Willemstad. — Reeds geruime tijd wordt door vele emigranten en andere personen, die ver van hun moederland verblijf houden, het bezwaar gevoeld, dat zij, indien een van de achtergebleven familieleden zou komen te overlijden, niet tijdig genoeg van dit overlijden kennis dragen om vóór de begrafenis in Nederland aanwezig te zijn; bovendien zijn meermalen de gelden, benodigd voor een dergelijke reis, niet onmiddellijk disponibel. Als resultaat van een voortreffelijke samenwerking tussen een viertal verzekeringsmaatschappijen, waaronder de Eerste Nederlandse, en de K.L.M., is de Holland Retourvluchtenpolis tot stand gekomen, die het bovengenoemde bezwaar opheft.

Wat samenwerking vermag

De verzekering — per persoon te sluiten — zelf is eenvoudig. Op het leven van familieleden wordt een tijdelijke of levenslange overlijdingsverzekering gesloten. Komt verzekerde te overlijden, dan is een bedrag beschikbaar, waaruit de kosten van een retourvlucht naar Holland kunnen worden bestreden.

Het bijzondere is evenwel, dat de verzekeringsmaatschappij en de KLM alles in het werk zullen stellen om te bereiken, dat de eigenaar (contractant) van de verzekering nog vóór de begrafenis van bedoelde familieleden in Nederland arriveert.

Instructie

Daartoe wordt bij de polis een instructie gevoegd, welke instructie eveneens aan de in Nederland achterblijvende ter hand wordt gesteld. In deze instructie is duidelijk aangegeven, dat onmiddellijk na het overlijden van de verzekerde hiervan telefonisch mededeling moet worden gedaan aan de verzekeringsmaatschappij, onder opgave van datum, uur en plaats der begrafenis, naam, adres en eventueel telefoonnummer van de contractant.

Direct na ontvangst van deze mededeling zendt de verzekeringsmaatschappij een telegram naar de contractant, waarin de gegevens omtrent de begrafenis worden opgenomen, als ook het telefoonnummer van het KLM-kantoor, waartoe hij zich terstond dient te wenden. Gelijktijdig doet de verzekeringsmaatschappij de KLM telefonisch mededeling van de inhoud van dit telegram.

Onmiddellijk hierna stelt de KLM zich telegrafisch in verbinding met haar betrokken buitenlandse vestiging. Dit buitenlandse kantoor wendt zich, zo mogelijk telefonisch, ten spoedigste tot de contractant en licht deze in op welke wijze en met welk vliegtuig van de KLM hij of een familielid het snelst de reis naar Nederland zal kunnen maken.

Mocht onverhoopt geen plaats in een KLM-toestel open zijn, dan wordt door de KLM bemiddeling verleend bij het verkrijgen van passage bij een andere luchtvaartmaatschappij.

De voor de vlucht benodigde gelden worden, voor zover mogelijk, door de verzekeringsmaatschappij aan de KLM voldaan.

Ook de scheepvaartmaatschappijen staan sympahhiek tegenover het boven omschreven project. De belanghebbende is namelijk niet verplicht ook de terugreis per vliegtuig te maken; hij kan deze desgewenst per boot afleggen.

Bovendien stelt de verzekeringsmaatschappij de contractant in de gelegenheid, de verzekering dusdanig volgens een gereduceerd tarief, op te bouwen, dat, indien de verzekerde na het verstrijken van een zeker aantal jaren nog in leven is, reeds dan het verzekerde bedrag wordt uitbetaald. De contractant heeft dan op een aantrekkelijke wijze gespaard voor een vacantietrip naar zijn vaderland, welke reis naar keuze kan worden gemaakt per vliegtuig of per boot.

De verschillende reacties, die de Eerste Nederlandsche in Nederland over de Holland-Retourvluchtpolis heeft ontvangen, wettigen het vermoeden, dat deze polis een groot succes zal worden.

Aangenomen mag worden, dat op de Nederlandse Antillen voor deze vorm van verzekering eveneens belangstelling bestaat.

De Eerste Nederlandsche N.V., De Ruyterplein te Willemstad (tel. 1031—1028) en Wilhelminastraat 31 te Oranjestad (tel. 1176) en haar vertegenwoordigers zijn gaarne bereid, nadere inlichtingen te verstrekken.

De Holland Retourvluchtenpolis

Willemstad. — Naar wij nader vernemen, zijn de vier verzekeringsmaatschappijen, welke tesamen met de K.L.M. de Holland Retourvluchtenpolis hebben tot stand gebracht: de N.E.N., Fatum, Holl. Sociëteit en de Nationale.

Mishandeling

Willemstad. — De Kinder- en Zedenpolitie trof op Steenrijk een driejarig meisje A.G. aan, dat tekenen droeg van veelvuldige slagen en tevens ondervoed was. Zij wordt herhaaldelijk door haar stiefmoeder mishandeld. De dokter achtte opneming in het hospitaal noodzakelijk.

Bacchus

Willemstad. — Op de Sithocfair deelde C.M. aan een politie-agent mede, dat hij door iemand een klap in het gezicht had gekregen, waardoor zijn bril stuk zou zijn gegaan. Hij toonde de agent tevens een kapot stuk glas. De man was behoorlijk onder de invloed van de bekende drank.

Jeugdige delinquent

Willemstad. — Ingesloten werd een 18-jarig meisje, dat door de M.B. dronken op straat werd aangetroffen. Het meisje was nog *f* 150.— boete schuldig en moet nog drie weken hechtenis uitzitten.

Messentrekker

Willemstad. — De heer G. zat rustig in een bar in de Punda te drinken, toen een heer, die tegenover hem aan het tafeltje zat, een mes trok, er gevaarlijk mee zwaaide en tevens ongepaste woorden uitte. G. vervoegde zich bij de politie.

„Telefonisten"

Willemstad. — De beheerder van een restaurant op de Hendrikplein deelde de politie mede, dat er de hele dag opgebeld werd. Telkens als hij de hoorn van de haak nam, hoorde hij gevloek door de telefoon. De zaak is in onderzoek.

Het weer

Max. temp. 29.6 C (85.2 F), min. 23.6 C (74.4 F) en gem. 26.7 C (80 F). Max. wind 20, min. 6 en gem. 11 knopen. Vochtigheid 80%. Neerslag 3.71 mm. Helder 1, licht bewolkt 10, bewolkt 11 en zwaar bewolkt 2 uren.

Vaart en Vlucht

Oranjestad v. Amsterdam nr Pto. Barrios, *Oranjestad* nr La Guaira, *Ino* nr Bonaire, *Frubel Anica* v Antwerpen nr Cristobal, *Ergobeam* v Cristobal nr Patras.

Dansen

Suffisantdorp. — Zaterdagavond kunnen dorpsbewoners naar welbelieven dansen in de Surinamers-Club op de tonen van Lluvia Musical, in de Algemene-Club op de tonen van Estrellas Del Caribe en in de Venezolanen-Club op de tonen van Leonardo Band.

Week-end dienst

Suffisantdorp. — Voor bijzondere gevallen kan de Hr. A. Janse op Tel. 0-4000 bereikt worden, b.g.g. Tel. 2400.

DAF vrachtwagens ook op Curaçao

Willemstad. — Naar wij vernemen, treedt Curaçao Motors Ltd op als agent van de DAF-trucks, die in het buitenland zo'n grote aftrek vinden. Gelijk wij reeds eerder berichtten, heeft dezer dagen de DAF een order verkregen van 200 stuks voor Chili.

Momenteel zijn reeds drie DAF-wagens op Curaçao afgeleverd en wel voor Bohema, deze vrachtwagens doen dienst bij de bouw van het vliegveld op Bonaire. Ook de CPIM heeft vrachtwagens van DAF in gebruik.

Inbraak

Willemstad. — Er werd een inbraak op Saliña gemeld. Uit een kast werd een portemonnaire, inhoudende een behoorlijk geldsbedrág, ontvreemd. De recherche heeft de zaak in onderzoek.

Gratis Logies

Willemstad. — Op Rio Canario werd eén Portugees ingesloten, die dronken op de weg was aangetroffen.

AGENDA

WEST-END:
Zat. 19.00 en 21.15 Zondag 10.30 en 20.30 uur „Rapsoia"
Zondag 16.30 „In old Amarillo" en 18.30 uur, „Circus Arena".
Maandag 19.00 21.00 uur, „Fast company"

CINELANDIA:
Zat. 19.00 en 21.00, Zond. 20.30 en Maandag 19.00 en 21.00 uur. „Prince Valiant".
Zondag 18.30 uur; „The Three Musketeers"

ROXY:
Zat. om 19.00 en 21.00 en Zond. 20.30 uur. „The Eddie Cantor Story".
Zond. 10.30 „Llevame en tus brazos".
16.30 „Star of Texas" en 18.30 „Arctic flight".
Maandag 19.00 en 21.00 uur. „Je Moet er maar invliegen"

CARIBE:
Zat. 18.00 uur „Señorita from the West" 20.00 uur „All I desire", Zond. 18.00 uur „Mamby", 20.00 uur, „Solamente una vez".

REX:
Zat. 20.00 uur; „Bathing beauty", Zond 18.00 uur „Desert of lost men"; 20.00 uur „Ride the man down".

ROYAL:
Zat 20.00 uur: „Frutto de tentación;" Zond. 18.00 uur „The fighting lawman" 20.00 uur „Great Sioux uprising.

SUFFISANT-THEATER:
Zat. 20.00 uur; „The girl next door", Zond. 20.00 uur; Glenn Miller Story".

WIT GELE KRUIS:
De Zondags- en nachtdienst van het Wit Gele Kruis wordt waargenomen door Zuster van Achtmaal, Nieuwindstraat 22a, tel. 3773

APOTHEKEN:
De Zondags- en nachtdienst wordt waargenomen in *Punda* door *Botica Moderno*, Bredestraat 39, tel: 1854, in *Otrabanda* door *Botica Brion*, Brionplein 29, tel: 3222.—

Suffisantkazerne:
Toneel „Wie kust de mummie" met na afloop bal; 20.00 uur.

Vaersenbaai:
„Uitreiking prijzen P.S.V. biljarttournooi met bal, 20.30 uur.

Piscaderabaai:
Dansen t.b.v. Poppy Fund m.m.v. Molly Knight, 20.30 uur.

WEEKEND-DIENST GOUVERNEMENTS-GENEESKUNDIGEN:
Stadsdistrict:
Dr. J. E. Loe-Sack-Sioe, Plantersrust 7, tel. 3242.
2de District:
Dr. C. Deutekom, Grebbelinieweg, tel. 1100.

WACHTDIENST C. P. NEDERHORST:
De Wachtdienst wordt dit weekend waargenomen door de heer W. van Buuren, tel. 5818

VERLOVEN VOOR BEGRAFENISSEN:
De heer E. R. Wallé, is dit weekend bevoegd voor de afgifte van verloven voor begrafenissen. Adres: Bramendiweg, z.n.

Waar halen wij benzine

Dit week-end kunnen wij benzine halen bij:

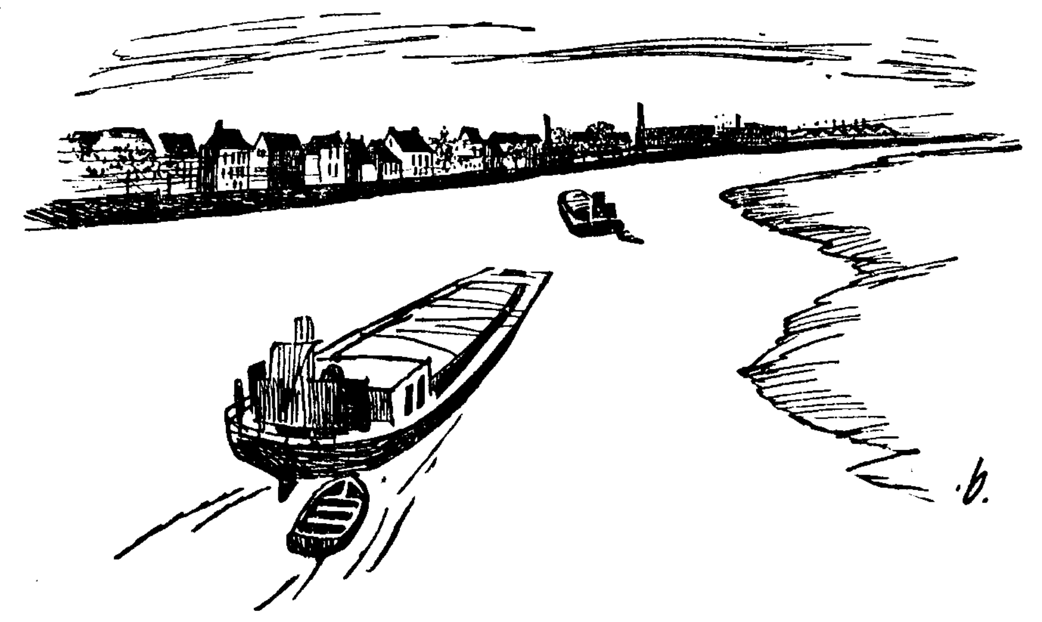
Dario Cardoze	Luna Park
H. Galmeyer	Cerito
Servicenter	Van Engelen
J. R. Elsevier	Gasparito
J. Isa	Stoppelweg
H. J. Scheidelaar	Mundo Nobo
Edelbron	De Ruyterkade
W. H. Winkel	Hendrikplein
A. Rosa	Hato
Car. Motors Ltd	Sta Helena

25 JAAR GELEDEN bedwong Nederland zijn grilligste rivier: De Maas

(Van onze correspondent in Zuid-Nederland)

We herinneren ons een zonnige najaarsdag van 1929. We maakten onder deskundig geleide een boottochtje op de Maas, op de grillige, nukkige Maas, de bijna 900 kilometer lange regenrivier, befaamd door haar fantastisch uiteenlopende afvoeren, variërende, al naargelang weersgesteldheid en seizoen, van minimaal 30 m3/sec. tot 3200, tot meer dan het honderdvoudige dus. Die dag kon men niet gewaar worden met wat een despotisch sinjeur men te doen had. Het watervlak der rivier was effen, want de stroom, die boven Roermond in verval de Rijn overtreft, leek op een spiegelglad meer. De Maas was immers gekanaliseerd!

Een groot werk, een van de vele waarmee de Rijkswaterstaat Nederland verrijkte, was, althans op het geheel Nederlandse gedeelte, tot een goed einde gebracht. Reeds eer was het kanaal Wessem-Nederweert in gebruik genomen, evenals het aansluitende Maas—Waal-kanaal; er zou — in het Zuiden vooral — nog een en ander volgen, zoals het Julianakanaal, dat men bezig was te graven, het Bosseveldkanaal, het stuwen van het Maaspand Maastricht, verder bruggen, havens enz.

De Maas voor de kanalisatie.

Gereed waren nu de sluis- en stuwcomplexen van Linne Roermond, Belfeld, Sambeek en Grave. De vier eerstgenoemde zijn van het grootste belang, omdat deze, samen met het Maas-Waalkanaal en enkele jaren nadien met Julianakanaal Limburg, speciaal het mijngebied, ontsloten voor de grote binnenvaart, voor de Rijnaken tot 2000 ton, en zelfs voor nog aanzienlijk grotere kasten, mits die van een bepaalde constructie zijn en de maxima van toegelaten lengte, breedte en diepgang niet overtreffen.

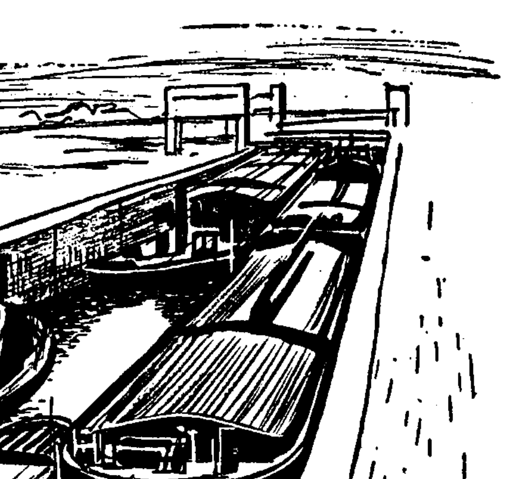
De Maas, een der belangrijkste rivieren van West-Europa, was nu, sedert 22 October 1929, bevaarbaar, althans benoorden Linne. Er zou (en er zal) later nog meer volgen. Was deze machtige stroom, in de dagen der Nederlands-Belgische discussies rondom het tenslotte toch verworpen verdrag, dan onbevaarbaar? Voor kleinere schepen, al naargelang de waterstanden en seizoenen, al naargelang de diepgang der vaartuigen, al naargelang de richting niet. Stroomaf kon men, gedurende enkele maanden per jaar en voorzien van speciale Maasloodsen schepen met maximaal 450 ton vracht, wel van Luik tot Venlo en dan verder zien varen. Stroomop bleek dit steeds, vooral boven Roermond, waar de rivier een verhang van 50 centimeter per kilometer heeft, zelfs voor lege schuiten, bijna ondoenlijk.

Vanaf 22 October 1929 kwam hierin aanzienlijke verbetering. Er werd een gebied ter lengte van 110 kilometer voor de grotere binnenschepen ontsloten, behoudens dan op de dagen van hoogwater, die soms enkele weken per jaar kunnen voorkomen, soms ook helemaal niet voorkomen. Natuurlijk onderbreekt een strenge winter ook op de Maas de bedrijvigheid wel. Op 22 October was de beneden-Maas bevaarbaar geworden, wijl gekanaliseerd, gestuwd. Reeds vroeger had het pand Linne dienst gedaan, het pand waaraan de eens zo drukke haven van Maasbracht is gelegen en waarop het kanaal Wessem-Nederweert, voortzetting van de Zuid-Willemsvaart, uitmondt. De kanalisatiewerken, voorgeschreven bij wet van 1915, waren immers in 1918 reeds aangevat. Op 19 October 1925 kon het pand Linne in gebruik genomen worden, wat met plechtigheden geschiedde. De koninklijke familie was hiervoor overgekomen; H.M. de Koningin onthulde een gedenksteen en de toenmalige Minister van Waterstaat, Ir. Bongaerts, een Limburger met grote verdiensten voor de waterwegen in Zuidelijk-Nederland, hield hierbij een feestrede.

Toch is 1915 niet het, laten we zeggen: eerste begin. Vóór dat jaar lag er een rapport met uitgewerkte plannen van de gemengde Nederlands-Belgische Commissie gereed. Dit dateerde van 1912, was de vrucht van jarenlange studie van deskundigen der beide oeverstaten, en voorzag de aanleg van niet minder dan 14 stuw- en sluiscomplexen. De in 1914 uitgebroken oorlog verhinderde een gezamenlijk uitvoeren van dit plan, dat natuurlijk zowel Julianakanaal als Albertkanaal overbodig had gemaakt. Nederland achtte zich gerechtigd het gedeelte daarvan op eigen gebied, dat aansloot op het grensscheidende gedeelte, aan te vatten — terecht — doch van de internationale aansluitende stukken is niets meer terecht gekomen

Het plan van 1912 kwam ook maar niet uit de lucht gevallen. Daaraan gaan de oprichting van de stimulerende Maasvereniging (1908) en de benoeming der Nederlands-Belgische Commissie (1906) vooraf, en ook deze hadden voorgeschiedenis. Men kan zeggen, dat van 1900 af eigenlijk al een streven naar Maasverbetering bestond. Omtrent 1900 was er toch, als opgemerkt, wel enige vaart op de wilde rivier. Ze betekende voor de economie van het Zuiden niet meer zoveel als voorheen, niet alleen omdat de Zuid-Willemsvaart en het kanaal Luik-Maastricht de functie ervan hadden overgenomen, maar ook omdat het scheepstype groter was geworden.

Hadden de vaartuigen in de eerste helft der negentiende eeuw slechts een laadvermogen van 75, 90 of hoogstens 100 ton, nu lagen ijzeren aken van 300 tot 500 ton in de vaart. Konden de kleine houten scheepjes met diepgang van een meter al gauw voldoende vaardiepte hebben, de moderne schuiten vergden zowat 2 meter. Neen, de Maas was niet meer hetgeen ze was geweest in de dagen dat Henric van Veldeke, omstreeks 1170, Maastricht nog als zeehaven kon bezingen, of toen in de dagen der Vikingen die zich in Limburg hadden genesteld, de drakenschepen opvoeren tot Ascloa, dat wel Asselt zal zijn geweest.

drukte in een der sluizen

Keren wij nu even terug tot 1929. Wat was per 22 October gereedgekomen? Stuw- en sluiscomplex te Grave. Daar het gros van het verkeer over het Maas-Waal-kanaal gaat heeft de sluis daar niet het normale type: ze kan een schip van 2000 ton en 1 sleepboot schutten. Het gestuwde pand heeft een lengte van 20 km. bij een stuwpeil van 7,50 M. boven N.A.P. Hierop volgt het grote pand van Sambeek, dat zich over een lengte van 45 KM. uitstrekt, op een peil van 10,75 boven N.A.P. De sluizen verkrijgen hier de normale afmetingen van 260 M. lengte, bij schutkolkbreedte van 16 M. en een slagrempeldiepte van 3,30 M. Het pand Belfeld ligt 3,25 M. hoger, dus 14 M. boven N.A.P. en is 20 K.M. lang.

Hiermee hebben wij het jubilerende deel van de Maaskanalisatie overschouwd. In het complex der zuidelijke waterwegen, dat uitgaven ter hoogte van ƒ 84 millioen vergde, neemt het deel voor 25 millioen. Deze werken zijn eerste tot hun volle betekenis gekomen toen ook het Julianakanaal in gebruik werd genomen. Dan stijgt het vervoer nog aanzienlijk. Vóór 1929 bedroeg dit ongeveer 1 millioen ton laadvermogen per jaar. Hieronder een statistiekje betreffende de sluis te Sambeek, die voor de eigenlijke Maaskanalisatie wel het meest representatief mag heten.

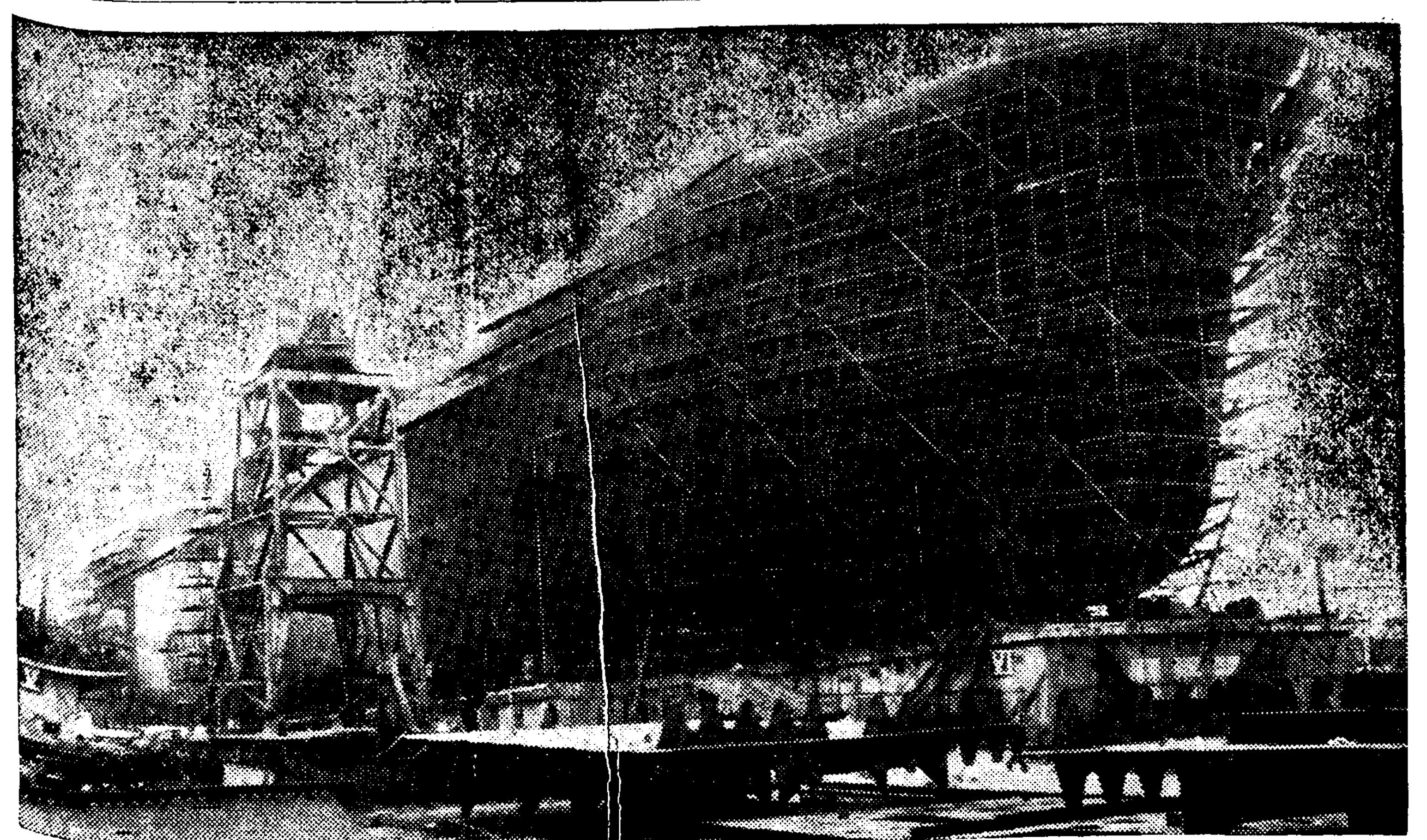
Jaartal	schepen	laadvermogen *)
1929	2.061	491.000
1930	15.165	4.697.000
1932	26.881	9.207.000
1938	48.469	18.100.000
1940	25.952	12.281.000
1945	8.429	3.624.000
1950	49.853	17.205.000
1951	50.357	16.987.000
1952	54.969	18.539.000
1953	60.398	21.656.000

*) Afgerond in duizendtallen tonnen.

In deze cijfers drukken zich zowel de activiteit vanwege het Julianakanaal als de na-oorlogse ontreddering en het voorspoedig herstel uit.

De Maas bij [illegible]

In Rotterdam is een nieuw schip „Willem II" in aanbouw. De lengte bedraagt tussen de loodlijn 190 m. breedte 27,5 m. en de snelheid 14 knopen per uur. Tonnage is 26400 ton en de diepgang 10,7 m. De voortstuwing bestaat uit 2 Wilton-Feyenoord maa dieselmotoren van 5250 pk elk.

Londen. — De burgemeester van Londen, Sir Neel Bowater, heeft bekend gemaakt dat er een fonds zal worden gevormd voor het herstel en onderhoud van de St. Pauls Kathedraal.

Er dienen dringend reparaties te worden verricht. Het totaalbedrag dat nodig is, is ruim NAf 2 millioen.

Engeland's geheim wapen

ATOOM, de Britse Volkswagen, zeer zuinig

Londen. — Engeland heeft zijn geheime wapen, het antwoord op de Duitse Volkswagen en de kleinere Franse wagens, gelanceerd. De nieuwe uiterst zuinige automobiel wordt genaamd „de Atoom". De auto wordt in drie uitvoeringen geproduceerd, klein, kleiner, kleinst. De kleine editie zal 315 pond kosten, 75 mijl kunnen rijden en legt 50 mijl af op 4 1/2 liter benzine.

Zij wordt geproduceerd door een nieuwe maatschappij, de Fairthrope Limited, waar vice-maarschalk Bennet aan het hoofd staat. De „Atoom" is in de eerste plaats ontworpen om Engeland de leiding te geven bij de concurrentie, wie de zuinigste en kleinste auto kan vervaardigen, om voornamelijk „the man in the street" tegemoet te komen.

Bennet deelde mede, dat de automobiel 12 voet lang en 5 voet breed was en bedoeld was voor drie, desnoods vier personen. De motor bevindt zich achter, doch nog voor de achter-as. In alle drie modellen wordt gebruik gemaakt van een motor van het B.S.A.-motorrijwiel-type. Het is dus de eerste Engelse luchtgekoelde wagen. De versnellingsbak heeft drie versnellingen en wordt door een Engelse maatschappij vervaardigd. De „Atoom" is verder voorzien van onafhankelijke wielaandrijving op alle wielen.

De carrosserie is van plastic en de auto heeft hydraulische remmen. Bennet hoopt in het eerste productiejaar 250 wagens af te leveren en dit aantal gedurende het tweede jaar tot duizend op te voeren. De wielen zijn voor en achter ingebouwd en de carrosserie is aero-dynamisch gestroomlijnd.

Leipziger Messe

Berlijn. — Het was één groot feest tijdens de Leipziger Messe, voor de Leipzigers, wel te verstaan. Van alles, wat anders bijna niet te bezichtigen valt in de uiterste democratische volksrepubliek, waren er grote voorraden in de staatswinkels aanwezig. Echte koffie, zelfs aardappelen, sinaasappelen en citroenen, het lag zón maar te koop. Nu is de Messe over, de buitenlanders zijn verdwenen, Leipzig ziet er weer kaal en onderkomen uit, aldus meldt een Westberlijnse krant, en niets meer te koop van al dit heerlijks.

De invloed van „Comics"

Drie knapen wilden naar Zuid-Afrika

Vlissingen. — Het lezen van beeldverhalen was er de oorzaak van dat twee jeugdige avonturiërs uit Vlissingen van twaalf en dertien jaar kort geleden aan een lange reis begonnen naar Zuid-Afrika. Zij kwamen echter niet verder dan Zeeuws-Vlaanderen. Het tweetal werd namelijk dezer dagen in de nabijheid van de grens aangehouden en weer naar Vlissingen gebracht.

Feest ging echter niet door

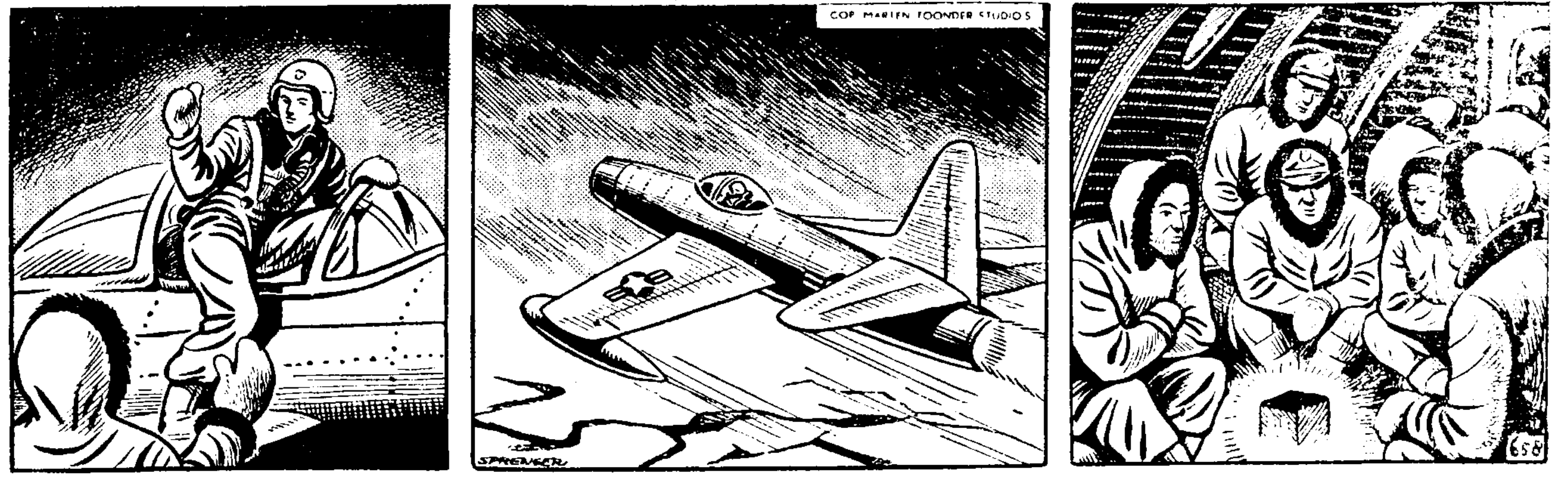
Aanvankelijk waren er drie knapen die wilden „emigreren". De een moest te veel huiswerk maken, de ander thuis te hard werken, en nummer drie had weer wat anders dat niet naar zijn zin was. De knapen wilden aan dit alles een einde maken en besloten daarom naar Zuid-Afrika te trekken. Om hun plannen te verwezenlijken was echter geld nodig. Een der avonturiërs nam daartoe op geregelde tijden thuis een gulden of een kleiner bedrag weg. Het geld ging voor de helft naar de spaarbank, de andere helft werd weggestopt in een „hol" nabij de zeevaartschool. Deze ruimte bevatte onder meer nog dekens, etenswaren enz. De knapen hadden, na geruime tijd te hebben gespaard, in totaal een bedrag van ongeveer Nf. 500 bijeen.

Het drietal besloot de grote stap te wagen. Daartoe werden in een winkel te Vlissingen nog uitvoerige inkopen gedaan; een tent, een primus, etenswaren, dekens, een windbuks, windpistool kortom een volledige kampeeruitrusting werd aangeschaft. Zelfs woordenboeken ontbraken niet. Slechts twee van het avontuurlijke drietal begonnen echter de reis, want een, de „geldschieter", kwam niet opdagen. Overigens had een der „emigranten" en passant nog kans gezien een met scherp geladen pistool van zijn vader te bemachtigen en in zijn gordel te steken. Tenslotte maakte het tweetal zich meester van twee bijna nieuwe fietsen welke werden weggenomen uit de rekken bij de zeevaartschool en een ULO-school. Van deze diefstal werd aangifte gedaan bij de politie die spoedig de namen van de daders wist op te sporen. Toen de jongens 's avonds niet thuiskwamen werd een bericht via de politieradio omgeroepen met het gevolg dat het tweetal werd aangehouden.

Philips staking geëindigd

Kopenhagen. — Bijna 500 employé's van de Philips radiofabriek te Kopenhagen hebben het werk hervat na een onwettige staking van een maand wegens het ontslaan van een collega. De man kreeg zijn congé naar aanleiding van een meningsverschil over de uitvoering van een efficiency-program in de televisie-werkplaatsen. Het hof van arbitrage heeft de stakers twee keer boetes opgelegd en hun gelast het werk te hervatten. Gisteren werd tenslotte overeenstemming bereikt op een rumoerige vergadering, die vijf uur duurde. De onderhandelingen over de ontslagen employé worden voortgezet.

Avonturen van PILOOT STORM

658. — Ja de grote speurtocht was begonnen. Ook Piloot Storm klom in een Spearhead om zijn aandeel in het opsporingsweek te leveren.

Sandra bracht hem tot zijn vliegtuig, waar Arend vlug afscheid nam en in de cockpit klom. Even later schoot ook hij ook bij de donkerblauwe poolhemel in, op weg naar het Noorden, waar ergens in de eindeloze sneeuw- en ijsvlakte, de Lonesome Polecat" moest liggen. Elk der verkenningsvliegtuigen had een eigen „rayon' toegewezen gekregen om grondig te onderzoeken en tevens een eigen vlieghoogte, om botsingen bij slechts zicht te voorkomen. Dat die voorzorgsmaatregel niet overbodig was, bleek Arend alras, toen hij na een klein uur vliegen midden in een fikse mistbank terecht kwam. Eigenlijk waren de straaljagers véé te snel om met deze weersomstandigheden hun taak als opsporingsvliegtuig naar behoren te kunnen vervullen. Een voor een moesten zij dan ook na betrekkelijk korte tijd wegens brandstofgebrek naar Shangri La terugkeren. Onverrichterzake!

Majoor Sullivan wilde de Spearheads niets eerder weer laten opstijgen, dan nadat de Superfortresses enig bericht hadden overgeseind.

Intussen zaten de elf „schipbreukelingen" mismoedig, hongerig en huiverig bij een geïmproviseerd kacheltje en wachtten......

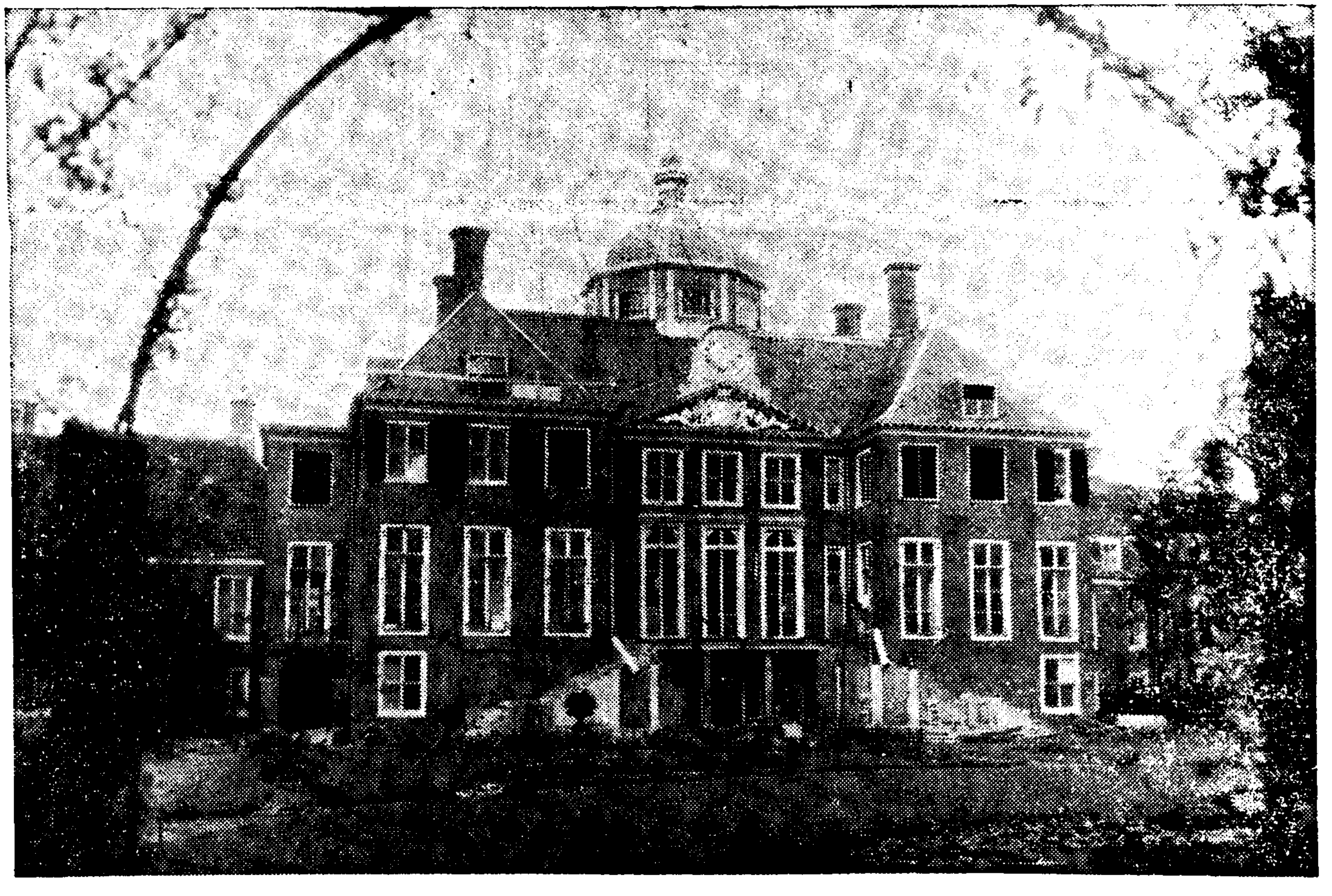
Duitse Socialisten keuren Saar-overeenkomst

Saarbrücken. — Het bestuur en de parlementsfractie van de socialistische partij in het Saargebied hebben de Saarovereenkomst goedgekeurd. De socialisten in het Saargebied voeren een oppositie tegen de regering Hoffmann. In een resolutie wordt het volk van Saarland opgeroepen om bij het referendum met een „verpletterende meerderheid" te getuigen voor de wil om van het Saargebied een brug tussen Frankrijk en Duitsland te maken. In een tweede resolutie wordt aan de West Duitse socialisten verzocht niet uit het oog te verliezen dat nu een nieuwe juridische situatie in het Saargebied is ontstaan en om, geen oppositie te voeren tegen de aanbevelingen van het internationale comité voor de socialistische samenwerking. Voorts wordt in een oproep aan de dissidente socialisten, die samengaan met de Duitse socialisten, verzocht zich niet meer te verzetten tegen een Frans-Duitse entente en een einde te maken aan de scheuring van de Saarlandse partij.

Eest kip

Johannesburg. — De politie werd door buren te hulp geroepen: er was ingebroken in een warenhuis. Een diepgaand onderzoek werd ingesteld, zoals dat in het politierapport ... men constateerde, dat er ... gebroken was. De dieven ... ter nergens meer en ... nadenkend, ging de politie ...

En daarop kwamen de dieven ... uit hun schuilplaats in hetzelfde warenhuis te voorschijn en ze ... slag. Met een enorme voorraad ... nen ze, na eerst uitvoerig ... te hebben uit de voorradige ... kip.

Aan de achterzijde van Huis ten Bosch zijn de restauratiewerkzaamheden reeds goed gevorderd.

„HUIS TEN BOSCH" WAARSCHIJNLIJK VOLGEND NAJAAR GEREED

30 ton lood in koepel

(Van onze correspondent in Nederland)

De restauratie van Huis ten Bosch in Den Haag, waaraan op 7 Januari 1952 werd begonnen, zal, wanneer alles meeloopt, October van het volgend jaar zijn voltooid. Het gebouw zal dan zo zijn ingericht dat H.M. de Koningin en Haar gezin het kan betrekken en ook zal men er ontvangsten van ten hoogste zestig personen kunnen houden. De restauratie voltrekt zich — het Huis is Staatseigendom — onder auspiciën van de Rijksgebouwendienst en onder oppertoezicht van architect G. Stomps.

Toen men er aan begon, bevond zich het paleis in zeer vervallen staat. Bovendien had (en heeft) men te kampen met de eigenaardige structuur van het gebouw; of zoals architect Stomps het uitdrukte: „Niets is haaks en alles is buitenmaats."

De bewoonbaarmaking van het gebouw brengt dan met zich mee, dat er twaalf badkamers, drie douchecellen, 27 toiletten, garderobes enz. moeten worden aangelegd. De Oranje zaal, de Japanse zaal en de werkkamer van de Koningin werden van air-conditioning voorzien. In het hele gebouw werd centrale verwarming aangelegd, evenals koud- en warmwaterleidingen, telefoon- en schelelectrische leidingen. Daar was verder dringend behoefte aan een nieuwe riolering: voor de aanleg daarvan (binnen en buiten) werd anderhalve kilometer buis gebruikt. Het gehele gebouw moet worden „ontvocht" en de enorme voorgeveltrap, die afdoende ontzet was, wordt nu gedragen door een constructie van gewapend beton. De muur van de Japanse zaal werd opnieuw gemetseld.

Tenslotte de koepel. Dit gevaarte, dat vrijwel op instorten stond, is grondig gerestaureerd. Ter illustratie van de omvang van dit werk zij vermeld, dat er uit deze koepel 30 ton lood werd gehaald en er opnieuw in werd verwerkt.

De kosten en moeiten die worden gespendeerd aan de restauratie van Huis ten Bosch zijn van die aard, dat men met dezelfde middelen een geheel nieuw paleis had kunnen bouwen. Uiteraard is het echter zo, dat men per se dit historisch monument voor de toekomst wil behouden.

Huis ten Bosch werd gebouwd naar een plan van de architect Pieter Post. In 1647 liet Prinses Amalia van Solms het karakter van het gebouw — dat bedoeld was als zomerverblijf — totaal veranderen. En zij bedeelde die taak toe aan Jacob van Campen, die talloze schilderwerken in het paleis liet aanbrengen. En hij koos o.m. Jordaens en Honthorst onder zijn medewerkingen De koepel van het gebouw dateert ook uit 1647. Omstreeks 1733 werden twee zijvleugels bij het Paleis gebouwd.

Wanneer in Nederland de herfst nadert, dan ontdoen de bomen en planten zich van hun bladeren. Dan zijn nijvere lieden van de Nederlandse plantsoenendienst druk in de weer om de dorre bladeren uit parken, plantsoenen en bossen te verwijderen.

LONDENS COMMENTAAR

(Van onze Londense correspondent)

Wij zaten getweeën in het restauratierijtuig van de trein die ons van Calais naar Parijs voerde en waren gelukkig. Niet slechts omdat wij ons bevonden aan het begin van onze vacantie, noch omdat wij, evenals de meesten onzer kennissen en vrienden, altijd gelukkig zijn zodra het ons vergund is voet aan land te zetten in Frankrijk, maar ook omdat wij in de trein zaten. En wij wisten bovendien dat wij enige dagen later, als wij van Parijs door zouden reizen naar Juan-les-pins, viermaal zo gelukkig zouden zijn, want de reis van Calais naar Parijs duurt slechts drie uren en een kwartier, doch de reis van Parijs naar Juan-les-pins zou dertien uren duren, viermaal zo lang. Hadden wij geweten welk een ondergang de zon ons enkele dagen later ten beste zou geven boven de haven van Marseille, hadden wij geweten hoeveel plezier wij zouden beleven van een onverwachte kameel die huisde aan de Rivièra, van de aartsengelachtige manier van de witgehandschoende politieagent in Monte Carlo, van het hotel van monsieur José en van de plaatselijke godenwijn die wij er mochten ontdekken, hadden wij dit alles geweten, wellicht had men ons bij het vertrek uit Calais naar Parijs, waar dierbare vrienden ons opwachtten, kunnen zien huilen.

De duivel in Dijon

Wij zaten dus, getweeën en gelukkig, in het restauratierijtuig op weg naar Parijs, en de hofmeester zette ons bij wijze van voorgerecht een Omelette parmesane voor. Het was niet een goede omelette. Wij zeggen dit met enige nadruk, want tot ons verdriet hebben wij moeten ervaren dat er zeer veel mensen door het leven gaan met de illusie dat er goede omeletten bestaan. Er bestaan geen goede omeletten. Omeletten komen slechts voor in twee soorten, het volmaakte soort en het andere. Het andere smaakt naar leer en wordt het best gebruikt om ermee uit het raampje te wuiven tegen de kinderen in de wei langs de spoorbaan. Het volmaakte soort is volmaakt. Maar zelfs daarmee is niet alles gezegd. Niets valt zo schielijk uit de hoge staat van volmaaktheid als een omelette. Slechts enkele minuten zijn voldoende om zelfs de meest perfecte omelette te veranderen in iets dat gerangschikt behoort te worden enige rangen beneden een veelgebruikte zeemleren lap. Welnu, onze omelette was niet slechts volmaakt geweest, doch ze bereikte ons bord in volmaakte staat. Lafheid en menselijk opzicht beletten ons uit te barsten in gezang. In eerbiedig stilzwijgen begonnen wij de omelette tot ons te nemen, toen wij eensklaps onze ribben voelden beroerd door de elleboog van de levensgezellin die ons terzijde zat. Dat was, naar wij uit lange ervaring wisten, een discreet sein hetwelk tot doel had ons eraan te herinneren dat het, vacantie of geen vacantie, onze taak is in dit leven onze ogen open te houden. Maar wij hadden het sein niet nodig. Wij hadden het zelf reeds gezien en hadden naar aanleiding van het geziene zitten denken aan wat een Engels echtpaar was overkomen in een klein restaurantje in Dijon. Het was een van die kleine restaurantjes waarvan de eigenaars tevens chefs-de-cuisine zijn en die zich toeleggen op het bereiden en serveren van regionale gerechten. Het Engels echtpaar was het restaurantje binnen gegaan op advies van een gourmet. Maar zij waren niet vertrouwd met de vreemde namen van de hun volkomen onbekende plaatselijke spijzen en waren zo wijs geweest tot de chef-eigenaar te zeggen dat zij zich geheel aan hem toevertrouwden en het aan hem overlieten te bepalen wat zij zouden eten en welke wijn zich het gelukkigst zou voelen in het gezelschap van de te genieten maaltijd. Misschien was alles anders gelopen indien het Engelse echtpaar niet zoveel tegenzin had verraden bij het prijsgeven van zijn culinair kiesrecht. Want de chefkok was van het soort dat het als vanzelfsprekend beschouwt dat niet de gast maar de chef bepaalt wat de gast eten zal. Want het is met chefs-de-cuisine als met omeletten: er zijn slechts twee soorten, het cherubijnse en het diabolische. Het cherubijnse heeft een bolronde lichaamsbouw, is uitermate goedlachs, ja, lacht gaarne met het gehele lijf, en pleegt uitermate ongekuiste taal te bezigen als het zich richt tot osselap, spruitje of koksmaatje, zonder het al te erg te menen. Het tweede soort is het diabolische. De tot dit soort behorende koks zijn altijd mager, hebben altijd een zwart snorretje en een bleke huidskleur, zijn zeer zwijgzaam van aard en hebben een wrede oogopslag. Zij bespelen hun fornuis zoals Paganini zijn viool bespeelde. Tot dit soort behoren de woordeloos bezetenen die hun gehele leven een kramp rond het hart voelen om de laaghartige dingen die zelfs de meest gedweeë aardappel, de meest onschuldige bouillon, de meest malse zwezerik een kok kan aandoen.

Eilandenrijkje

De chef dan verdween met een stuurse blik op het magere gelaat in de keuken en keerde na enige tijd terug met een warm voorgerecht dat hij persoonlijk serveerde. Doch alvorens zich het Engelse echtpaar op de welriekende manna wierp, vroeg de Engelsman beleefd of men zo goed wilde zijn te voorzien in een kleine leemte. Er bevond zich zout noch peper op tafel enne ... wilde men alstublieft zo goed zijn zout en peper te brengen. Wij zijn er zelf niet bij geweest, maar wij hebben niet de minste moeite de reactie te begrijpen van de keukensatan die, naar ons een ooggetuige verhaalde, met ogen vol haat tegen het arme Engelse echtpaar siste: „Als er zout of peper nodig is in de gerechten, die ik kook, dan doe ik ze er zelf in. Daar komt niemand anders aan te pas." „Allez-vous en!" had de chef getierd, „naar voerbakken waar zout en peper op tafel staan en gemene Engelse sausen in fabrieksflessen. Bij mij eet u niet!" En hij had het voorgerecht opgenomen van de tafel en was dreigend heengeschreden in de richting van de keuken. De kellner van het restaurantje, die een beetje Engels sprak, maakte het aan het beduusde Engelse echtpaar duidelijk dat het inderdaad, met het oog op hun lijfsbehoud, wenselijk was dat het echtpaar heenging. Hij verzekerde hun met klem dat hij de chef heel vreemde, heel nare, ja zelfs heel pijnlijke dingen had zien doen in eendere omstandigheden.

Hieraan hadden wij zitten denken toen onze ribben het echtelijk attentiesein ontvingen. Want tegenover ons in het restauratierijtuig zat een man, onmiskenbaar een Engelsman, die zich bediend had van de peper. Zonder zelfs maar te proeven aan de gouden Parmesaanse dagdroom die voor hem op het bordje gevlijd lag had de man de peperpot gegrepen en zijn omelette gepeperd, dat wil zeggen, hij had op meerdere plaatsen van zijn omelette peperplassen aangebracht die als gore eilandjes lagen in de gouden vijver van de Parmesaanse eierstruif. Een ogenblik hadden wij gedacht dat de man wellicht slecht kon zien en dat het hem geheel ontgaan was met hoeveel edelmoedigheid en uitbundigheid de peperwolken uit de pot naar buiten waren gestroomd. Ja, wij voelden ons zelfs even geneigd hem te waarschuwen dat hij op het punt stond brand te stichten in zijn binnenste. Gelukkig beheersten wij ons. Want de man bracht zijn vork onder een pepereiland en bracht het naar de mond. En hij kronkelde zich niet op zijn stoel, hij vloog niet brandend tegen het plafond van het restauratierijtuig, hij kermde niet. Hij hijgde zelfs niet eens. Hij at, alsof dit zo hoorde, gretig peper, meer peper dan wij zelf zouden hebben durven verwerken in een pan hazepeper bestemd voor een uitgebreide en hongerige kegelclub.

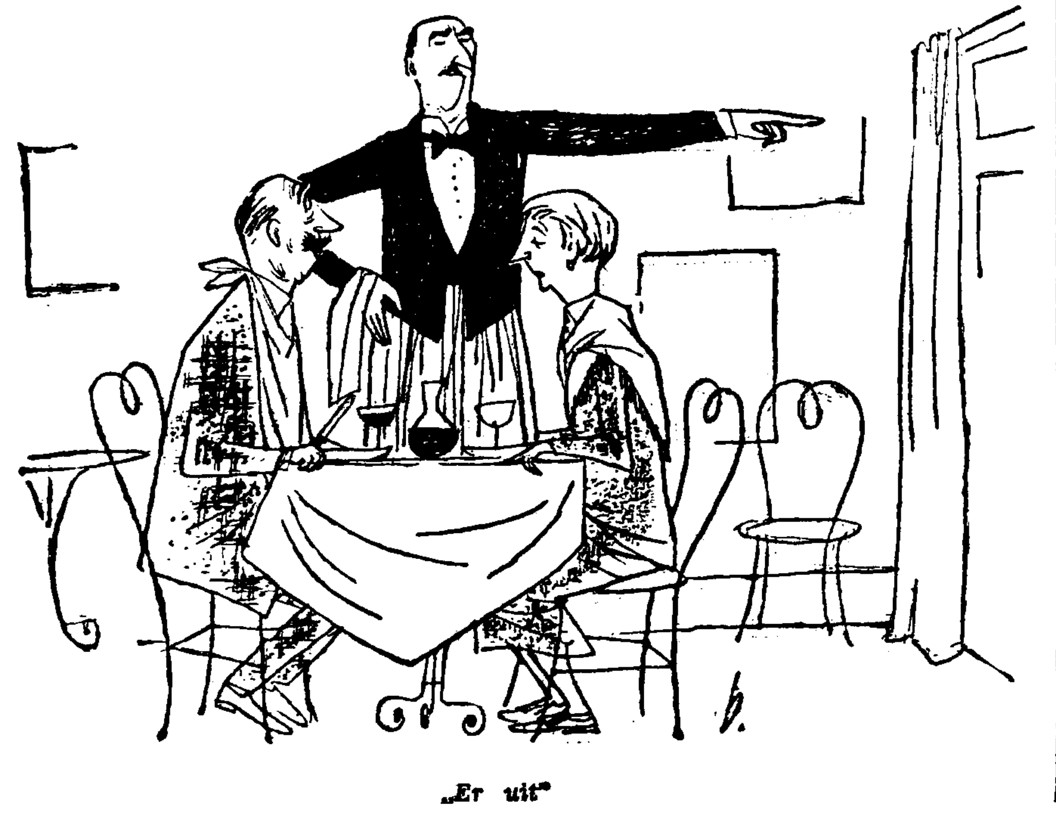
Wij hebben in de loop der jaren ontdekt dat het leven vol is van gewone mensen, zo vol dat wij het tot onze plicht rekenen zo mogelijk altijd een gesprek aan te knopen als wij het geluk smaken een waarlijk ongewoon mens te ontmoeten. En hier hadden wij ongetwijfeld te doen met een zeer ongewoon man, met een peper-eter. Indien hij slechts bergen zout op zijn omelette gedaan had, wij hadden hem nauwelijks een gesprek waard geacht. Want eenieder die ooit het voorrecht heeft gehad te mogen binnengaan in de onwaarschijnlijke inrichtingen die in Engeland de naam restaurant dragen, zal het zijn opgevallen hoeveel Engelsen de rand van hun bord sieren met een heuveltje zout alvorens zij beginnen te genieten van de hun voorgezette spijzen

wolken peper

die, voordat zij binnen mogen gaan in Britse mond, even door de zout worden gesleurd. Maar dit was de eerste keer van ons leven dat wij zulke ontzettende hoeveelheden peper hadden zien eten door een menselijk wezen zonder dat hem de rook uit de oren krulde, zonder dat hem het schedeldak met een luide knal van het hoofd vloog. Ja, wij hadden hier zonder enige twijfel te doen met een merkwaardig man. Wij waren dan ook weldra met hem in gesprek, over koetjes en kalfjes, meest kalfjes. Hij was „agent", verteld hij ons, en dit was de vierde keer in eenzelfde jaar dat hij tot zijn afschuw voor zaken naar Frankrijk moest. Hij nam geen blad voor de mond. Hij scheen het al vanzelfsprekend aan te nemen dat wij tweeën, die in ons uiterlijk geen opvallende tekenen vertoonden van verregaande abnormaliteit, het met hem eens waren dat de Fransen behoorden tot de laagste klasse van het zoogdierenrijk. Wij hebben nooit iemand met zulke botte haat horen praten over enig volk, zelfs niet over onze voormalige bezetters, als deze omelettenmoordenaar. Hij moest voor zaken naar Frankrijk, anders zou hem nooit iets hebben bewogen naar dit land te gaan. Geen kwestie van. Hij ging liever met zijn kinderen naar de dierentuin in Londen. Hij kon niet begrijpen dat er Engelsen waren (en hier keek hij ons verwijtend aan, blijkbaar in de mening dat niet slechts onze levensgezellin, doch ook wijzelf behoorden tot het uitverkoren ras) die louter voor hun plezier naar Frankrijk gingen. Je kon in het hele lamme land niet een fatsoenlijk glas bier krijgen en ze rekenden driehonderd francs voor een glas whiskey.

Inmiddels had de hofmeester het hoofdgerecht opgediend, brede sneden malse kalfsfricandeau waarop onze interessante causeur met behulp van de peperpot opnieuw een eilandenrijkje aanbracht terwijl hij ons welsprekend onderhield over de gebreken van Franse W.C.'s, Franse hotels, Franse winkels, Franse kellners. Bij dit vlees serveerde men miniatuuraardappeltjes die, alle op eendere ovale maat gesneden uit grotere aardappelen, waren gebakken in de boter en die zo goudblond waren dat het leek alsof de lente teruggekeerd was, en de Meiboom stond gereed en aanstonds gingen de kinderen dansen. En toen zei de man iets dat zijn gehele, ongewone persoonlijkheid tot op de bodem voor ons openlegde. Want terwijl hij misprijzend met zijn vork rondprikte in het aardappelenballet op zijn bepeperd bord, verklaarde hij nors: „En het eten is het ergste. Ze kunnen zelfs niet een fatsoenlijke aardappel koken."

„Er uit"

Vliegende schotel verboden

Avignon. — De burgemeester van Chateau Neuf du Pape heeft bij „decreet" alle „vliegende schotels" en „vliegende sigaren" binnen zijn 1.600 inwoners tellende gemeente verboden. Hij gelastte de gemeentelijke politie op deze beslag te leggen, zo zij er mochten landen. Burgemeester Jeune zei ter toelichting, dat dit gemeentelijk decreet nodig was, „aangezien de aanwezigheid op het gemeentelijk territoir van Chateau Neuf du Pape van ruimteschepen, genaamd „vliegende schotels" of „vliegende sigaren" gevaarlijk zou kunnen zijn, en daarenboven zou kunnen leiden tot verstoring van de openbare orde en de rust der inwoners".

Het vorige jaar heeft een nadere nabijgelegen dorp, Fontaine de Vaucluse, bij burgemeesterlijk besluit het tot ontploffing brengen van atoombommen op zijn grondgebied verboden.

Achttien jaar voor niets in de cel

Napels. — Het Hof te Napels heeft een eis om schadevergoeding door de Italiaanse staat ten bedrage van 50 millioen lire aan Carlo Corbisieros, die achttien jaar in een gevangenis heeft doorgebracht vanwege een misdrijf, die hij nimmer bedreven heeft, afgewezen. Corbisieros, die tijdens zijn verblijf in de gevangenis weduwnaar werd, is de vorige week in het huwelijk getreden met een jongedame, die even oud is als hij was, namelijk 25 jaar, toen hij in 1935 naar de gevangenis werd gestuurd.

De veroordeelde moest tot Juli 1953 wachten op een nieuw proces, hoewel reeds in 1937 een priester de autoriteiten had ingelicht, dat hij het slachtoffer was van een complot van twee broers. Een dezer, Enrico Manzi, bekende op zijn sterfbed, dat Corbisieros geen medeplichtige was geweest in de moord op twee handelsreizigers in 1935, om welk misdrijf zij alle drie tot levenslange gevangenisstraf werden veroordeeld.

Londen. — Ook in het Noorden van Groot-Brittannië zijn de afgelopen twee dagen zware regens gevallen, die overstromingen hebben veroorzaakt, waardoor vele dorpen werden geïsoleerd, wegen-, spoor- een telefoonverbindingen verbroken en talrijke gezinnen van hun onderdak beroofd.

Washington. — In Washington is een vereniging van atoomtechnici gesticht ter bevordering van de internationale samenwerking voor de toepassing van atoomenergie voor vreedzame doelen. De organisatie zegt de steun te hebben van de Amerikaanse commissie voor atoomenergie en de Congrescommissie voor atoomzaken.

Cello-sonaten van Strauss en Brahms

DISCOPHILIE

Voor de liefhebbers van de al te vaak verwaarloosde cello is het van belang, dat D.G.G. op. 18178 LPM een tweetal sonates voor cello en piano in zeer boeiende vertolkingen, muzikaal en bewogen gespeeld door Ludwig Hoelscher en Hans Richter-Haaser, bijeen heeft gebracht. Het zijn de sonate in e-moll op. 38 van Brahms en de sonate in F dur op. 6 van de jonge Richard Strauss. Zij vertegenwoordigen aldus een gerijpt meester in de kracht van zijn jaren en een jong talent, dat zijn eerste genieflitsen vertoonde. Welk een charmant en bekoorlijk talent heeft de jonge Strauss gehad en welk een zuiver musiceervreugde mocht hij de zijne noemen voor hij haar ten dele ondergeschikt maakte aan de bijbedoelingen van zijn programmamuziek. Beter nog, dan de eerste proeve van symphonisch talent, die hij aflegde in „Aus Italienn" hoort men in deze sonate het brillante meesterschap van de omstreeks twintigjarige, die de techniek van thêma's en satzvorming zo gemakkelijk beheerste, dat hij op een overvloed van rijke invallen geheel vrij kon musiceren. Dat hij nog sterk ligt in het gemiddelde van Schumann en Mendelssohn is nauwelijks hinderlijk, omdat hij bepaald een te levendige persoonlijkheid bezit om een epigoon te zijn.

Wie eerst de Brahmssonate hoort zou niet op de gedachte komen, dat het mogelijk is zo genoeglijk met een cello om te springen. De Brahmssonate is n.l. zeer zwaar elegisch en stug van factuur. Dit neemt niet weg, dat deze sonate op haar eigen manier een meesterwerk is, ook al omdat de componist de zelfkennis heeft gehad er geen langzaam deel in op te nemen. Na de barsheid van het eerste deel zou dat ook nauwelijks mogelijk zijn geweest. De beide instrumentalisten spelen beide stukken geheel naar hun eigen wezen, hetgeen niet weinig approuveert voor hun veelzijdigheid.

Muziek uit een geheel andere en eveneens weinig bekende sfeer vindt men op Decca LXT 2899, waarvoor Anthony Collins en het London Symphony Orchestra drie toongedichten van Frederic Delius hebben gespeeld, n.l. „Paris, the song of a great city", „In a summer garden" en „Summer-night on the river", en hierin zal de onbevooroordeelde luisteraar een wereld ontdekken, die hij misschien nog niet kent, maar die bijzonder aantrekkelijk is. Delius is een figuur, die geestelijk behoort tot de kentering tussen achttiende en negentiende eeuw. Hij was een Engelsman, die met vele buitenlandse cultuurmilieux, door afkomst of door persoonlijke aanraking, verwant was. Een groot deel van zijn leven bracht hij door in een Parijse kunstenaarsfiguren, die het insulaire bewustzijn doorbraken en de invloeden van het continent in zich opnamen. Hij bleef een te goed conservatief om een revolutionnair te zijn, maar het impressionisme, verstaan als een kunst van sfeer en stemming en poëtische kleur heeft hem niet onberoerd gelaten. Men hoort dit in deze drie stukken, die eigenlijk alle nachtstukken zijn in die zin, dat zij minder descripties geven dan wel zeer persoonlijke reflecties van de componist op belevenissen, die hij ondergaan heeft. Hij doet dit met benijdenswaardige rust en met een verzadigde gevoelige klank, die veel dankt aan de rijke polychrome tinten van Richard Strauss. Het gaat niet diep en niet zeer hoog, het stelt geen enkel probleem, maar het is liefelijke, mooi gevonden muziek, die een toehoorder van onze hectische jaren jaloers zou kunnen maken op de idyllische rust, waarin mensen in die tijd om de eeuwwisseling heen geleefd hebben. Het is een tijdsbeeld, dat zich uit deze prachtig klinkende opname ontwikkelt.

Bach en Mozart

Inmiddels is de Bachdiscotheek aanzienlijk verrijkt met een Archiv-opname van D.G.G. (L 4004 APM) bevattende de „Kreuzstabkantate" en de cantate „Ich habe genug", uitgevoerd door Dietrich Fischer-Dieskau en het Kamerorkest van Karl Ristenpart, twee solocantates dus voor bariton, die beiden grote bekendheid hebben gekregen door hun prachtige melodische kwaliteiten.

Bijzondere vormproblemen stellen ze niet aan de orde. Ze vertonen de gewone barok-vorm van da capo-aria's, afgewisseld met recitatieven. De Kreuzstabkantate sluit met een koraal, zoals gebruikelijk was. In de andere cantate blijft dit achterwege. Er staat van de mooiste muziek in deze stukken en als die zo voornaam gezongen wordt als door Fischer-Dieskau, dan is het resultaat een voorbeeldige Bach-interpretatie. Sinds Palmzondag van dit jaar kent men in Amsterdam Fischer-Dieskau als Bachzanger. Deze opname bevestigt, dat hij inderdaad bezig is een der voornaamste vertolkers in deze stijl te worden.

Ten slotte is er reden om met ingenomenheid melding te maken van de uitbreiding van de Mozart Jubileumserie, die Philips tegen het Mozartjaar 1956 hoopt te voltooien, met A 00199 L. waarvoor Arthur Grumiaux met het Weens Symphonie-orkest onder Rudolf Moralt de twee vioolconcerten in G en D dur K.V. 216 en 218 gespeeld heeft. De beide stukken zijn heel fraaie specimina van Mozart's brillante en galante concerteerstijl in die periode en de opname is buitengewoon interessant, omdat zij tijperend is voor de jongste tendentie in de Mozart-reproductie, die zich afwendt van het enigszins geparfumeerde Weense rococo naar een meer viriele en robuuste speeltrant, die spits, en markant is. Wat Grumiaux doet op de viool is nauw verwant met wat Henkemans doet op de piano. Moralt en het orkest staan Grumiaux, die een buitengewoon heldere en strakke toon heeft, in die stijl volmaakt bij.

Tony Curtis slaat Maureen O'Hara

Universal City — De filmacteur Tony Curtis heeft een overtuigende overwinning behaald op de actrice Maureen O'Hara bij de verkiezing van een burgemeester van de gemeente Universal City als opvolger van de acteur Rock Hudson. Het merendeel der kiezers bij de gisteren gehouden verkiezing was vrouwen. De gemeente wordt geheel ingenomen door de studios van de Universal-filmmaatschappij. De burgemeester blijft twee jaar in functie en geniet geen bezoldiging.

Onderzoek vergaan „Prins Willem V" begonnen

Milwaukee. — Te Milwaukee is een officieel onderzoek begonnen naar de toedracht en de oorzaak van het vergaan van het Nederlandse motorschip „Prins Willem V". Het schip zonk na een aanvaring met een door een sleepboot getrokken aak op het Meer van Michigan. De bemanning verblijft op het ogenblik te Milwaukee.

Volgens de agenten te Milwaukee van de Oranjelijn zullen de mannen met het passagiersschip „Prins Willem van Oranje" naar Rotterdam terugkeren. De kapitein van de „Prins Willem V" zal volgens de agenten van de Oranje-lijn waarschijnlijk kort na zijn verhoor door de commissie van onderzoek per vliegtuig naar Rotterdam terugkeren.

Washington. — Het Amerikaanse program voor de ontwikkeling van atoomenergie zal met 67.000.000 dollar uitgebreid worden.

Onder meer zal te -Weldon- Spring een nieuwe atoomfabriek gebouwd worden, waar uranium gewonnen zal worden uit uraniumhoudende stoffen.

Mountbatten opperbevelhebber van Britse Marine

Londen. — Admiraal Earl Mountbatten, de laatste onderkoning van Brits Indie, wordt opperbevelhebber van de Britse marine (Frits Sea Lord) en chef van de Marinestaf, aldus heeft het ministerie van marine meegedeeld.

Mountbatten neemt de functies in Maart a.s. over van admiraal Mc. Grigor. Hiermee is de grootste ambitie van Mountbatten in vervulling gegaan.

New York. — Ondanks de toegenomen winstnemingen kon de N.Y.-effectenbeurs gisteren aanvankelijk de stijging voortzetten doch in de namiddag kregen de winstnemingen de overhand en werden de stijgingen in kleine dalingen omgezet. De markt sloot nauwelijks prijshoudend met koersverschillen naar beide zijden tot $ 1.

Aantal verhandelde fondsen 1221; hoger 502; lager 429; onveranderd 290; aandelenomzet 2.302.000; obligatieomzet $ 5.050.000

Charlie Chaplin heeft in Parijs een som van 2 millioen francs ter hand gesteld aan Abbé Pierre ten bate van zijn liefdadig werk voor de Parijse daklozen. Na het overhandigen van de chèque drukten Abbé Pierre en Charlot elkaar de hand.

Victoria Station 4.30 uur

door

Cecil Roberts

13)

De meneer, die zich in zijn gezelschap bevond, was echter een vreemde voor hem.

„Dag, Paul!" begroette dokter Hamilton hem hartelijk. „Mijn jongen, we vinden het erg treurig voor je, maar je kunt hier niet langer blijven. Deze heren zijn gekomen om je te halen."

Meneer Stanovitch stelde zijn metgezel aan kleine Paul voor. Het was kolonel Tetrovitch, de militaire attaché. Daarop zei hij, dat hun was opgedragen terstond met hem terug te reizen naar Nish.

„Waarom, meneer?" vroeg Paul verdrietig.

„Dat zijn onze instructies, uwe koninklijke hoogheid," antwoordde meneer Stanovitch. „Mevrouw Hamilton zal zo goed zijn uw koffer even te pakken. Binnen een half uur moeten wij op weg zijn naar Londen."

Prins Paul scheen op het punt te staan in tranen uit te barsten. Mevrouw Hamilton nam hem zwijgend bij de hand en geleidde hem naar zijn kamer. Haar gelaat stond bezorgd. Hoelang zou men het ventje nog onkundig kunnen laten omtrent het verschrikkelijke nieuws, dat de wereld in beroering had gebracht? De ochtendbladen hadden met vetgedrukte koppen melding gemaakt van de moord op de koning van Slavonië, doch met angstige zorg hadden zij alle kranten buiten zijn bereik weten te houden. Lang kon het ontstellende nieuws echter niet meer voor hem verborgen blijven. In de omtrek van het huis zwierven reeds persmensen rond en Paul was verstandig genoeg om te begrijpen, dat alleen een zeer gewichtige gebeurtenis hem in het middelpunt van zoveel belangstelling kon plaatsen. Arme kleine boy. Mevrouw Hamilton moest zich geweld aandoen, om hem niet in haar armen te nemen en te troosten.

„Er is toch niets, waarover ik me ongerust hoef te maken?' 'informeerde Paul angstig. „En ik mag toch zeker weer terugkomen naar Engeland?"

Mevrouw Hamilton stelde hem gerust en had moeite om haar tranen in te houden. Binnen een half uur was prins Sixpenny gereed en was het ogenblik aangebroken om afscheid te nemen. Dokter Hamilton had een brok in zijn keel en kon bijna niets zeggen en zijn vrouw liet zich op de knieën zakken om de prins te omhelzen. Zij kuste hem en langzaam biggelde er een traan langs haar wang.

„Maar, mevrouw, waarom huilt u nu?" vroeg Paul, even verbaasd als ongerust. „Wat is er toch aan de hand?"

„Huil ik, mijn lieveling?" bracht mevrouw Hamilton uit, haar eigen comedie verachtend. „Als ik werkelijk huil, beste jongen, dan zal het wel zijn, omdat we je niet graag missen."

„Maar ik kom toch weer terug," zeide Paul. „Ik wil beslist weer naar Engeland toe, als ik in Nish geweest ben."

Het afscheid mocht niet te lang duren en weldra zat hij met de twee heren in de ruime reisauto, die al die tijd voor de deur had gewacht. Op het laatste ogenblik kwam Gerry aanrennen met een houten kist en een klein pakje in zijn armen.

„Hier is je konijn, Sixpenny, en een krop sla, om het te voeren. Als je het beestje nu en dan laat drinken, haalt het de reis wel."

De beide heren keken verbluft, dokter Hamilton fronste zijn wenkbrauwen en mevrouw Hamilton lachte door haar tranen heen. De kist kreeg echter een plaatsje in de auto en daarop reden ze met de meeste spoed naar Londen. Hier volgden de gebeurtenissen elkander met verrassende snelheid op. In het legatiegebouw van Slavonië werd Paul ontvangen door de gezant, meneer Georgovitch, die zeer vriendelijk voor hem was. Hij zei dat het hem speet, dat er zoveel haast moest worden gemaakt met zijn vertrek uit Engeland, doch dat er omstandigheden waren, die dit geboden.

„Het verheugt me echter, dat u de reis kunt maken in gezelschap van een goede kennis," besloot hij, terwijl hij schelde.

Tot grote vreugde en verrassing van Paul verscheen daarop miss Wilson in het vertrek, zijn Engelse gouvernante, die hem vorig jaar naar Engeland had gebracht. Paul hield veel van haar en vloog terstond in haar armen.

Zij hield hem een ogenblik tegen zich aangedrukt en toen zij alleen gelaten werden, was hij er plotseling heel zeker van, dat er iets niet in orde was.

„Toe, alsjeblieft, miss Wilson," smeekte hij, „waarom moet ik nu weg? Is er iets gebeurd?"

Miss Wilson deed zich geweld aan rustig te schijnen. „Paul — ja, er is iets gebeurd," gaf zij hem ten antwoord. „Je bent niet langer prins Paul meer. Van heden af zullen de mensen je uwe majesteit noemen."

Paul begreep alles, alleen vermoedde hij niet onder welke vreselijke omstandigheden zijn vader gestorven was.

„Dan is er iets gebeurd met papa," viel hij wanhopig uit en snikkend drukte hij zich in de armen van zijn gouvernante.

II

Er volgde een treurige lunch op dit bewogen weerzien. Om half vijf zouden zij Londen verlaten en Vrijdagmorgen pas in Nish aankomen, zodat zij twee nachten in de trein zouden doorbrengen.

„Mevrouw uw moeder komt u afhalen," zei meneer Stanovitch, om hem te troosten.

„En alle maatregelen zijn genomen, om de reis voor uwe majesteit zo aangenaam mogelijk te maken," voegde kolonel Tetrovitch eraan toe.

Maar noch het een noch het ander vermocht Paul's droefheid te temperen. „Ik houd niet van die heren," vertrouwde hij, toen deze het vertrek verlaten hadden, zijn gouvernante toe.

„Maar, Paul, lieve jongen, je moet wat vriendelijker tegen hen zijn," vermaande miss Wilson hem teder. „Zij zijn heel goed en aardig, maar alleen een beetje onder de indruk en daarom kijken zij zo somber."

„Onder de indruk? Om mij?"

„Ik denk: om alles wat gebeurd is, mijn jongen," antwoordde de gouvernante ontwijkend en haastig bracht zij het gesprek op een ander onderwerp. Het gelukte haar echter niet de jongen om de tuin te leiden. Herhaaldelijk keek hij haar met zijn behuilde ogen aan. „Maar hoe en waarom is mijn vadertje toch gestorven, miss Wilson?" vroeg hij ernstig.

„Dat is een vraag, waarop niemand het antwoord kan geven, mijn jongen," zei miss Wilson. „Als God ons tot zich roept, hebben wij slechts te gehoorzamen. Ook een koning, want God is de Koning der koningen.

Voor zij de legatie verlieten, wierp Paul een blik uit het venster. Buiten had zich een kleine menigte om de auto verzameld. Er wachtten heren met fototoestellen en een hunner was zelfs in een lantaarnpaal geklommen en zat kalm een sigaret te roken.

„Wat willen die mensen toch allemaal?" vroeg hij. „Komen ze om mij te zien?"

„O, ga van dat raam weg, Paul," riep miss Wilson bezorgd. „Dit gaat werkelijk de perken te buiten — hebben die mensen dan in het geheel geen gevoel?" wendde zij zich tot de gezant.

„Ik begrijp niet, hoe zij te weten zijn gekomen, dat zijne majesteit hier is; wij hebben zijn aankomst streng geheim gehouden," antwoordde deze.

Een ogenblik later traden meneer Stanovitch en kolonel Tetrovitch het vertrek binnen. Zij overlegden met de gezant en deze knikte.

„Wij zullen gaan, Paul," waarschuwde miss Wilson de jeugdige koning. „Blijf rustig naast mij lopen en kijk recht voor je uit."

Zij traden de gang in en tot het laatste ogenblik bleef de kolonel de uitgang blokkeren met zijn kolossale gestalte, teneinde de koning aan het gezicht van het wachtende publiek te onttrekken. Hij ging plotseling opzij en aan de hand van zijn gouvernante ging Paul het bordes af. Buiten werd hij een ogenblik verblind door het schitterende zonlicht. Hij keek op naar een jongeman, die snel een camera te voorschijn bracht, en hoorde miss Wilson en toen hen zich opzij boog om te kijken waar zij bleef, zag hij eensklaps een dame naar voren dringen, die hem door het halfgeopende portier een bouquet bloemen toewierp.

„Ach, die arme, lieve jongen," hoorde hij haar roepen, doch onmiddellijk daarop werd zij door een politieagent in het gedrang geduwd. Terwijl hij dit toneeltje in zich opnam, voelde hij hoe iemand hem aanstootte. „Groeten, u moet groeten, uwe majesteit!" fluisterde de kolonel Ttetrovitch hem dringend toe.

„Och neen, laat maar," weersprak de gezant hem. „Plaag de arme jongen nu nog niet."

„Hij zal toch eens zijn plichten moeten leren," knorde de kolonel, „en dan is het maar beter er terstond mee te beginnen."

Paul staarde naar dat slappe, bolle gezicht voor hem en voelde iets als haat in zich opkomen jegens de kolonel. Hij merkte op, dat zijn handen sterk behaard waren en dat hij vele schitterende ringen aan zijn vingers droeg. Hij werd eensklaps zeer bang van die handen.

„Doe mij een plezier — ik wil miss Wilson bij mij hebben," riep hij angstig uit.

Meneer Stanovitch, die tegenover hem zat, klopte hem op de schouder. „Miss Wilson volgt ons in de tweede auto," stelde hij hem gerust.

Paul geloofde hem maar half, doch hij hield zich stil en luisterde naar wat gesproken werd.

„Ik hoop dat er geen volksoploop aan het Victoriastation zal zijn," zuchtte de gezant. „Ik heb de autoriteiten verzocht ons zo onopvallend mogelijk naar de trein te leiden."

Snel gleed de auto door het zonnige Londen. Paul herinnerde zich plotseling, dat hij zich de laatste keer, toen hij door deze straten gereden had, eveneens diep ongelukkig had gevoeld. Hij was toen op weg naar de kostschool, waar hij zou leven te midden van jongens, die vreemdelingen voor hem waren. Nu was hij weer op weg naar huis, doch thans had zijn droefheid een geheel andere oorzaak. Zijn vader was overleden.

Levendig herinnerde hij zich ook nog het laatste samenzijn met zijn vader en het afscheid. Het was in zijn studeervertrek en in het bijzijn van een jonge adjudant, dat hij hem het laatst had gezien. Zijn vader stond aan het venster en tracteerde Tinga, zijn lievelingspapegaai, op nootjes. In de paleistuin werd juist de wacht afgelost. Nish lag beneden hen — met zijn rivier, zijn spitse torentjes en de gebouwen langs de oevers van de Nishava. Zij vertoefden in het zomerpaleis, waarvan zij erg veel hielden en waar zijn vader zich het gelukkigst voelde.

„Kijk, Tinga, Paul komt je goededag zeggen," zei zijn vader tegen de papegaai. „Hij gaat naar een school in Engeland." En Tinga had daarop zoveel misbaar gemaakt, dat het leek, of het afscheid van huis een feit was om er zich over te verheugen. Paul had men op zijn kop gekrabbeld en bijna waren zijn tranen te voorschijn gekomen, doch met inspanning van al zijn krachten had hij ze terug kunnen houden.

Zijn vader had zich over hem heengebogen om hem te kussen en daarop zijn hand gegrepen, die hij diep in zijn blauwe uniformjas begraven had. Paul voerde er iets hards en toen hij het voorwerp te voorschijn bracht, bleek het een prachtig gouden horloge te zijn met het wapen van Slavonië erop gegraveerd en zijn eigen initiaal, een P, gedekt door de koninklijke adelaar. Het was het afscheidsgeschenk van zijn vader. Vervuld van dankbaarheid had hij zijn armen om vaders hals geslagen.

(Wordt vervolgd)

Luckman kampioen sabel Nederlandse Antillen

Willemstad. — De kampioenwedstrijden Schermen zijn gisteravond in de Mariniers-kazerne zeer spannend verlopen. Er heerste een sportieve sfeer en vele belangstellenden waren opgekomen. Er zijn enkele spannende wedstrijden geweest. De twee uitblinkers waren de heren Luckman en IJzerdoorn, die na de eerste helft resp. vijf en vier partijen wonnen.

Een opvallende figuur was de heer Haagsman, die vorig jaar met schermen is begonnen en zich nu reeds in de finale zag geplaatst. Een zeer goede partij zagen wij na de eerste helft tussen J. Boutmy en Luckman, welke partij door Boutmy, die tevoren in de sabel-ontmoetingen duidelijk tekenen van vermoeidheid toonde, werd gewonnen. In deze wedstrijd was Boutmy zeer actief, duidelijk was, dat hij alles op alles zette om een goed figuur te slaan in deze strijd. Zijn broer, Bob Boutmy was zeer goed in vorm en zorgde voor spannende momenten. Evenals trouwens de heren Kromhout en Engels, die van de twaalf partijen er respectievelijk 8 en 7 wisten te winnen. De strijd tussen Yzerdoorn en J. Boutmy was eveneens zeer aantrekkelijk. De mooiste en spannendste partij van de avond was wel die tussen de heren Luckman en Yzerdoorn, die na de wedstrijden in een „barrage" tegen elkaar moesten uitkomen, aangezien beiden 10 van de 12 wedstrijden wisten te winnen en aan het einde een gelijke stand hadden. In deze ontmoeting zagen wij mooie en meesterlijke steken. Beide heren bezitten een goede techniek en het was dan ook te verwachten dat na afloop de winnaar een hartelijk applaus zou krijgen. De heer Yzerdoorn probeerde van alles om Luckman te verslaan, doch, de kampioen van de drie voorgaande jaren was er niet onder te krijgen en werd ook dit jaar winnaar. De toeschouwers hebben echt genoten van deze eindstrijd.

De beide maitre's van deze avond waren de schermleraar Hoevers en de heer Boutmy Sr.. De heer Boutmy Sr. ging vervolgens over tot het uitreiken der prijzen, vooraf sprak hij enkele woorden van dank tot de Overste Rikkers van Suffisant, die welwillende medewerking heeft verleend en de wedstrijden in de Marinierskazerne heeft mogelijk gemaakt. Eveneens moest de technische commissie van de kampioenschapswedstrijden een bijzonder woord van dank in ontvangst nemen. Het was voorwaar geen eenvoudige taak om alles goed te doen verlopen. Dan merkte de heer Boutmy op dat er nog nooit zo'n grote opkomst is geweest van schermers als dit jaar. In totaal waren er dit jaar 24 deelnemers aan de Kampioenschappen Sabel en in verhouding met voorafgaande jaren is dit veel. Er zijn er steeds 8 of 9 opgekomen.

Deze grote opkomst gaf de heer **Boutmy** hoop voor het komend kampioensjaar, waarin hij meer nieuwe schermers hoopte te zien. Een speciaal woord richtte de heer Boutmy tot de heer Luckman die voor de vierde keer heeft gewonnen. Het was onder dit toepasselijk woord dat de kampioen de prachtige beker in ontvangst kon nemen.

Waarmede een einde kwam aan deze sportavond, echter niet voordat de heren Yzerdoorn, Kromhout en Engels ook een prijs overhandigd kregen.

De eindstand luidt:

Luckman	10	" "
Yzerdoorn	10	" "
Engels	7	" "
J. Boutmy	6	gewonnen wedstrijden.
Statius Muller	5	" "
B. Boutmy	5	" "
Haagsman	4	" "
Rochemont	4	" "
Bos	3	" "
Hilhorst	3	" "
Ernste	1	" "

De drie topmensen van de schermwedstrijden Nederlandse Antillen, Sabel. Van links naar rechts de heren Kromhout, die derde werd, de kampioen Luckman en no. twee, de heer Yzerdoorn (Mar.). De heer Luckman heeft zijn gewonnen trophee, een prachtige beker in zijn hand.

S.S.A. Cricket competitie

Suffisantdorp. — Zondag wordt de Cricketcompetitie voortgezet met Cosmo — Coral van de C-klasse en wel in het stadion. Op het veld achter de bioscoop komen van de B-klasse Hairoon en Curaçao C.C. tegen elkaar uit, aanvang 9.30 uur.

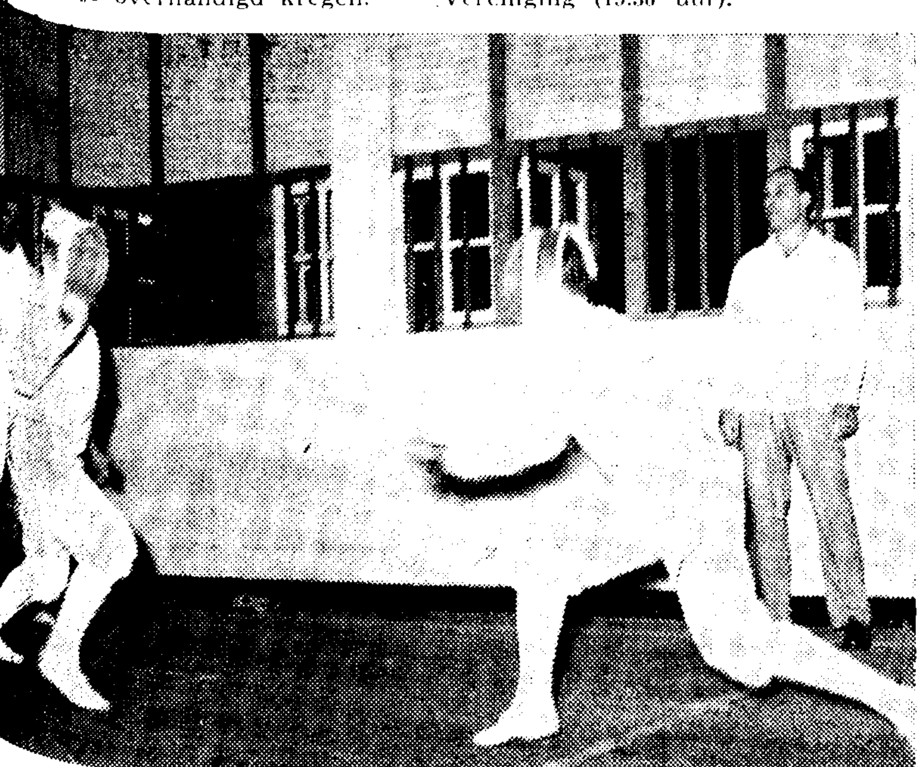
Voetbal van de week

Suffisantdorp. — *Zondag* Uniao — Eleven Bros. (16.00 uur). Madersinse — Vesta 2 (19.30 uur).

Dinsdag Klein Maar Dapper-Asiento v s Klein Maar Dapper-Willemstad (18.30 uur). Asiento Vet. — Willemstad Vet. (19.30 uur).

Donderdag RAF/CD — Victory Stars. (19.30 uur).

Vrijdag Arsenal — Marine Sport Vereniging (19.30 uur).

Een spelmoment van de spannende wedstrijd tussen Luckman (rechts) en Yzerdoorn. Beide schermers beschikken over een bewonderingswaardige techniek en het was een lust de sterksten van de avond tegen elkaar te zien schermen.

De heer Spaan voorzitter NAZB

Willemstad. — Gisteravond kwamen de leden van de Nederlands-Antilliaanse Zwembond onder voorzitterschap van de heer J. Visser voor een tweetal vergaderingen in de Pasanggrahan bijeen, ten einde een aantal beslissingen te nemen in het belang van de zwemsport.

De Buitengewone Algemene Vergadering, welke de Gewone Algemene Vergadering vooraf ging, beoogde enkele technische wijzigingen van het Huishoudelijk Reglement.

Art. 5 Huishoudelijk Reglement, dat tot nu toe luidde: „de NAZB bestaat uit kringen", werd gewijzigd in: „de NAZB kan bestaan uit kringen". Art. 8 betreffende het stemrecht werd zodanig gewijzigd, dat voortaan per 10 leden één stem zal kunnen worden uitgebracht.

Nadat in de hierop volgende Alg Vergadering de Jaarverslagen door de secretaresse, mevr. B.M. Groot-Scholts en de penningmeester, de heer W.C. Nieuwenhoff waren voorgelezen, vond een bestuursverkiezing plaats. Herkiesbaar waren mevr. B.M. Groot-Scholts (secr.), de heer W.C. Nieuwenhoff (penn.) alsmede de commissarissen D van Haaren, H.W. Hofland en H. Venekatte.

Tot voorzitter werd gekozen de heer Spaan. Mevr. B.M. Groot-Scholts en de heer W.C. Nieuwenhoff werden in hun functie herkozen.

In de plaats van de heer van Haaren werd tot commissaris gekozen de heer A.A. Janse.

De heer Visser deelde mede, dat er voor de Panamerikaanse Spelen te Mexico 10 a 11 plaatsen voor waterpolo gereserveerd zijn. De N.A.Z.B. heeft bereids een request aan het Eilandsbestuur gezonden, inhoudende het verzoek om een bijdrage in de kosten tot een bedrag van ƒ 40.000.—.

Er bestaan plannen een bonds-blad uit te geven.

Tot slot spraken de vertegenwoordigers van Asiento en Robben, de heren Thyssen en Hofland woorden van dank aan het adres van de scheidende voorzitter.

Domino ontmoeting

Suffisantdorp. — In de Algemeen-Club vindt morgenmiddag 14.00 uur, een domino ontmoeting plaats tussen de Sportvereniging N.A.S.V. en Luis Brion.

Rhapsody

In **WEST-END** draait dit week-end de film „Rhapsody" met **Elizabeth Taylor en Vittorio Grassman (hoofdrolspeler in de „Fietsendieven" en „Bittere Rijst")** in de hoofdrollen met het conservatorium te Zürich als centrale plaats van handeling, waarin artisten zich moeizaam een weg banen naar roem.

In deze muziekgeluiden vibrerende samenleving is Elizabeth Taylor wel — als rijk en verwend meisje — wel „de vreemde eend in de bijt en wel verliefd op de violist Grassman, die een veelbelovende toekomst wacht.

Een welwillende professor is er overigens wel van overtuigd, dat het behalen van de hoogste sport op de muzikale (toon) ladder alleen te bereiken is met wegcijfering van persoonlijke genoegens en opoffering van andere waarden, die het menselijke leven kent.

En in deze opvatting — die wij nochtans niet delen — ligt het conflict verborgen tussen de twee verliefde jongelieden. Dit conflict wordt in „Rhapsody" naargeestig tot een climax uitgewerkt in een geforceerde „zelfmoord"-poging, wanneer het teleurgestelde meisje moet ontdekken, dat haar geliefde niet alleen de muze mèèr mint dan haar, doch daarnaast een andere vriendin — die Dritte im Bunde — anderzijds niet weet te versmaden. Hij koos het applaus en de concertzaal.

Het veelbewogen filmwerk, waarin sterk spel te bewonderen is en de muziek een zeer integrerend onderdeel vormt, boeit van begin tot eind. Er zijn sterk filmische momenten te bewonderen, zo bijvoorbeeld de scènes, waarin de pianist piano-etudes met behulp van de metronome zijn technische vaardigheid terug moet winnen, het eerste optreden van Ericson, die op het punt staat van een morele instorting. Het eind is al goed, hoewel in zekere mate onbevredigend. Een knap stuk werk heeft de MGM met dit filmwerk geleverd en wij twijfelen er niet aan of vele filmliefhebbers zullen dit oeuvre niet graag willen overslaan.

Prince Valiant

„De avonturen van Prins Valiant" worden figuurlijk en letterlijk breeduit op het Cinemascope screen geprojecteerd, waarbij artisten als James Mason, Janet Leigh, Debra Paget e.v.a. zorgen voor een zeer sterke rolbezetting. Het wijde filmdoek laat de avonturen — en dat zijn er heel wat met en zonder wapengekletter — duidelijk tot hun recht komen. Met geluidssysteem zorgt er ook voor, dat naast de ogen de film ook de oren waar voor zijn dure millioenen-dollar investeringen geeft en dat is voor Hollywood al een gehele geruststelling. Het land der Vikings is tot achtergrond gekozen om deze zwaar geromantiseerde sage-vertellingen, half steunend op de historie en met echt Hollywoodse recepten doorkruid, tot leven en verbeelding te brengen. Een boeiend epos, een boeiend schouwspel tevens door de spannende momenten, die de film in zo'n veelvoud kent. En niet minder attractief door de prachtige opnamen, decors en andere details, die deze film bestempelen tot een aanvaardbaar geheel.

Met diepe droefheid geven wij kennis van het plotseling overlijden te HEERLEN van onze innig geliefde Vader, Behuwd- en Grootvader,

JOSEPH HORSMANS

in de leeftijd van 72 jaar.

Woensdag, 3 November, om half 7, zal er een gezongen H. Mis voor zijn zielerust worden opgedragen in de H. Rozenkranskerk op Pietermaai.

Gelieve deze te willen bijwonen.

A.A. Capello en kinderen
J. Capello-Horsmans

CURACAO, 29 OCTOBER 1954.

Curom feestprogramma

ZATERDAG 30 OCT.

20.30 Officiele in gebruik neming van de nieuwe Curom-Studio's in het Post- en Telegraafgebouw aan het Waaigat. Aan het programma werken mee Edgar Palm y ritmo, Henk van Ulzen, voordracht, Hubert Beckers, zang en Jan Marent, piano. Sprekers zijn: de heren J. Pauw, Landsminister van Verkeer en Vervoer, F. Visser, Voorzitter van de Curaçaose Radio Vereniging, R. H. C. van Haaren, Directeur Lands Radio- en Telegraafdienst, Mr. I. C. Debrot, Voorzitter Radio Adviesraad, A. Quast, lid van de Curomstaf, C. R. Nahr, luisteraar.
22.00 Dansmuziek. Het Zuid-Amerikaanse gedeelten wordt verzorgd door het Conjunto „San Josè" o.l.v. M. Salsbach; het Noord-Amerikaanse gedeelte door een Rhytmisch trio, bestaande uit Henk Drok (piano), Jo Meerburg (guitaar) en Jo Lange (bas).
23.00 Sluiting.

ZONDAG 31 OCT.

9.00 Protestantse studio dienst o.l.v. Ds. J. Mietes met medewerking van het Protestantse Kerkkoor o.l.v. J. Joghems.
10.00 Napolitaanse en andere populaire liederen, gezongen door Henk Eman met piano-begeleiding van J. Jansen v. Galen.
10.30 Katholieke uitzending. Predikatie in het Nederlands en Papiament door den H. E. Pater Vicarius Lourencius van Rooy over „De waarde van de Radio voor het geestelijk leven" met medewerking van het koor van de Pro-Cathedrale kerk o.l.v. Frater Fidelius. Voorts zal het woord gevoerd worden door Armando de Rooy, Voorzitter van het St. Thomas-College.
11.30 Het koffieuurtje voor de dames (en heren).
12.05 Lunchmuziek door het Octet Rijpkema.
12.30 Nieuws
12.45 Chi-chi Curiel.
13.00 „Christus tot de Volkeren der Aarde gebracht".
13.15 Zangrecitaal door Bep Geldermans, sopraan, met pianobegeleiding van André in 't Holl.
13.35 Uitzending van het Cultureel Centrum Curaçao. E. R. Goilo en Henk Dennert dragen fragmenten voor uit door het C.C.C. bekroonde inzendingen op de recente literaire prijsvraag.
14.00 Optreden van het Conjunto „Melody Boys".
14.30 „Opus in Four-Four" door Cor Groeneveld.
14.45. Studio-uitvoering van de jeugdgroep „Hubentud Harmonica" o.l.v. P. Penso.
15.15 Optreden van het kindersextet „Gomez".
15.30 Kinderuitzending in het Papiament o.l.v. Mevr. Laura Hart.
16.15 „Muzikale grabbelton" door Pars Segers.
16.30 Radio-linder-operette, Eddy de Eskimo" door Aukje Broerma.
17.00 Speciale Bijdrage aan ons feestelijk openings-programma door de Nederlandse Radio Omroep.
17.30 „Favoritas Sur-Americanas" door August Quast.
17.45 Optreden van het Quarteto „Los Corteños".
18.00 Cumpleaños Feliz.
18.15 Dinermuziek door het Flamingo-Quartet.
18.45 Nieuws
18.55 „Voor het slapen gaan...."
19.00 Boletin di noticia.
19.10 Optreden van het trio „Los Caporales".
19.30 De Boekenraad, bestaande uit Doky Ensing, Hans Hermans, D. Colijn, Ds. C. C. Pijpers en Z. J. Sprong discussieert over het onderwerp. „Waarom en hoe vragen boeken onze aandacht".
20.00 Speciaal kwartier verzorgd door de medewerkers aan „La Hora Dominicana".
20.15 Speciaal kwartier, verzorgd door de medewerkers aan „The Voice of the Windward Islands".
20.30 Radio-prijsvraag onder het motto „Ik hoor, ik hoor, wat jij niet hoort" door Jan Doedel.
20.45 Studio-uitvoering door de cabaretgroep „De Globetrotters" met medewerking van Annie en Henk de Boer, Jo Lange en Henk Holtkamp.
21.15 „Moany's jongen huilt niet" (Een hoorspel naar een één-acter van Tennessee Williams bewerkt door Henk van Ulsen). Rolverdeling: Jane — Aukje Broersma; Moany — Henk van Ulsen.
21.30 Studio-uitvoering van het programma „artistonan Curazoleña".
22.00 „All-time" sterrenstembus door Huib van Wijk.
22.15 Optreden van de „Don Q" steelband.
22.45 Nieuws
23.00 Sluiting.

ARUBA

Twee sympathieke zusters in het zilver

O'stad. — Het was gisteren 'n grote dag voor de Eerw. Zusters Dominicanessen van Voorschoten, in het bijzonder voor twee hunner. In het San Pedro Hospitaal was het de Eerw. Zuster Fidelis, die de dag herdacht, waarop zij 25 jaar geleden te Voorschoten haar professie deed en in het Maria Convent was het de Eerw. Zuster Amantia, die hetzelfde feit herdacht.

Beiden heeft het aan belangstelling niet ontbroken; zowel in intieme kring als daarbuiten werden zij, wat wij zouden willen noemen, in het zonnetje gezet. Gelukwensen, cadeau's en bloemen waren de uiterlijke manifestaties van een innerlijk gevoel van de vele dankbare (oud) patiënten en (oud) leerlingen.

De Eerw. Zuster Fidelis, een ware liefdezuster, heeft in Nederland in verschillende Huizen voor Ouden van Dagen gewerkt, o.a. te Schiedam. Op 14 December 1937 kwam zij op Aruba en heeft sinds die tijd in het hospitaal heel wat veranderingen medegemaakt. Drie jaar geleden ging zij met verlof naar Nederland en vertoefde in het Moederhuis te Voorschoten. Was de belangstelling in intieme kring in de vroege morgenuren groot, later op de morgen kwamen de doktoren van het hospitaal, w.o. het hoofd van de Openbare Gezondheidsdienst op Aruba, dr G. v.d. Bijl, en vele anderen hun gelukwensen aanbieden.

De Eerw. Zuster Amantia is onder de jeugd een zeer populaire figuur door de perfecte leiding, welke zij de kinderen weet te geven. Na haar professie vertrok Zuster Amantia naar Amsterdam voor opleiding tot onderwijzeres, waarin zij in 1933 slaagde. In 1934 vertrok zij naar Aruba, dat zij haar tweede vaderland noemt. Zij is ook op alle meisjesschool op ons eiland geweest en overal wist zij zich door haar zonnig karakter zeer geliefd bij haar pupillen te maken. De laatste jaren is zij werkzaam op de meisjesschool te Santa Cruz en er is geen feestje of uitvoering denkbaar, waaraan Zuster Amantia niet haar beste krachten heeft gewijd.

Zij interesseert zich buitengewoon voor de zangkunst en heeft menig koor opgeleid, dat de plechtigheden in de kerk meezingt. Maar ook bij toneeluitvoeringen heeft zij haar sporen verdiend. Geen wonder dat de meisjes ter hare ere op Woensdag 3 November een speciaal kinderfeest zullen hebben.

Op Zondag 7 November zal er in de kerk te Santa Cruz een H. Mis worden opgedragen en daarna zal er in de pastorie een receptie worden gehouden. De „Amigoe di Curaçao" biedt beide jubilaressen hierbij haar eerbiedige en hartelijke gelukwensen aan.

Lustrum Club Antillana

Oranjestad. — Hedenavond viert Club Antillana — voorzitter de heer Milo Croes — haar eerste lustrum met een feest, dat klinkt als een klok. De populaire voorzitter wist ons wel te vertellen, dat het om 21 uur zou beginnen, maar hoe laat het zou eindigen?.... daar had hij geen flauw idee van.

Rotary helpt Aruba

Oranjestad. — Bij het comité Aruba Helpt Aruba kwam een gift binnen van de Rotary van ƒ 1000.—.

Wapanaclub geopend

Oranjestad. — Gisteren omstreeks vier uur werd de Watapana Club niet-officieel geopend. De officiële opening zal vermoedelijk in de tweede helft van November plaats vinden, en dat belooft een feest te worden, zoals er nog maar weinig geweest zijn. Momenteel ziet men nog overal de mensen aan het werk: electriciëns, schilders, timmerlieden, metselaars, enz., enz. Daar men de sociëteitsvergunning reeds heeft, en hier en daar wat stoelen zijn geplaatst, de bar geopend is en men kan genieten van het fantastisch mooie uitzicht op zee en op het land, is men tot de niet-officiële opening overgegaan. Momenteel is er een 300-tal leden en gedurende de korte ogenblikken, dat wij in de club vertoefuen, gaven zich 15 nieuwe leden op.

De heer F. M. Arends, beter bekend onder de naam Max Arends, is voorzitter van de Club en bleek een perfecte gastheer te zijn. De heer Arends gaf ons alle gewenste inlichtingen.

De heer C. P. L. v.d. Berg, zoon van de bekende v.d. Berg van Hotel des Indes te Soerabaja, is als manager aangesteld.

Aan de aankleding van de reusachtige flat zijn moeite noch kosten gespaard. Er is in de eerste plaats een reusachtige bar, doch men is er in geslaagd deze uiterst gezellig te maken. De Bouw Mij. Aruba, middels de architect Hamers, zorgde voor de betimmeringen, de welhaast beroemd geworden schilder Alkema, geassisteerd door de heer v. Stee, verzorgde de verschillende keurig uitgevoerde schilderingen. De firma Loonstra nam de electrische installaties en het sanitair voor haar rekening en de heer Boots van de Bouw Mij. kreeg de algemene leiding, die in bekwame handen bleek te zijn.

Zeer erkentelijk

zijn wij het bestuur van de Watapana Club voor de aanbieding van het lidmaatschap voor de „Amigoe". Het bestuur heeft trouwens meerdere originele richtlijnen en accepteert alleen heren-leden. Dames en gezinsleden hebben vrije toegang.

Persvereniging vergadert

Oranjestad. — Gisteravond vergaderde de Arubaans Pers Vereniging in Trocadero. Door het ontstaan van twee vacatures werden als commissaris gekozen de heren Rayrup en Morris Neme. De Persvereniging, welke immer een goede verstandhouding onderhoudt met de verschillende instanties, besloot enkele vertegenwoordigers uit onze samenleving daarom een diner aan te bieden. Dit zal met enig ceremonieel geschieden op Dinsdag 15 November in Trocadero.

Cubaanse politie zoekt naar Emilio Ochor

Havana. — De Cubaanse politie zoekt naar Emilio Ochor, leider van de revolutionaire fractie van de Cubaanse Volkspartij, die in het geheim met een particulier vliegtuig uit Jamaica op Cuba is aangekomen.

Generaal Tabernilla, opperbevelhebber van het leger heeft aangekondigd, dat er troepen naar de provincies zullen worden gezonden om te helpen bij de a.s. verkiezingen voor de president — op Maandag 1 November — de orde te handhaven.

Ardi nam het niet

Paramaribo. — Dezer dagen zou een gezelschap uit Paramaribo, waarbij ook de officier van justitie, de heer H. Shriemisir, was, in Commewijne gaan hengelen. Van Nieuw Amsterdam zouden de heren met een afgesproken boot de rivier oversteken naar hun bestemming, doch de man van de boot, Ardi, bleek ondanks afspraak niet aanwezig. De heren vertrokken toen maar met een andere boot, doch wegens de vertraging kwam er van hun oorspronkelijke plan niet veel terecht.

Ardi, die na hun vertrek iendelijk opdook, achtte dit niet zoals het betaamt, en bleef de terugkeer der heren afwachten. Toen hun boot, wederom een andere dan die, waarmee zij waren vertrokken, bij Nieuw Amsterdam wilde meren, ging Ardi erop af en trachtte de boot tot zinken te brengen.

Ardi is ingerekend en zal zich moeten verantwoorden wegens het naar het leven staan van derden.

Radio-link voor politie

Paramaribo. — Dezer dagen verwacht de Surinaamse politie een aantal radiotelefonie-toestellen, die gemonteerd worden op twee Fiats en 6 Landrovers.

Op het hoofdbureau van politie komt er een centrale post. De installatie wordt zodanig, dat de politieposten in het district Suriname telefonisch contact kunnen hebben met de wagens, waarop de toestellen komen. Het hoofdbureau staat in voortdurend contact met Station Combé.

De wagens zullen gebruikt worden voor controle op het Pad van Wanica, de weg van Domburg, Leonsberg en Kwatta. Deze dienst is opgezet in samenwerking met de districtscommissarissen van Suriname en Paramaribo.

GREEP UIT DE AETHER

HOYER (5.25 m)

18.00 Noord-amerikaans muziek 18.15 Duitse wijsjes 18.30 Hollands kwartiertje 18.45 Kinder Rozenhoedje 19.00 Met de jarigen in de lucht 19.30 Hoorspel „El Gato" 19.45 Gevarieerde muziek, 20.30 Nieuws 20.40 Gevarieerd programma, 22.00 Sluiting.

Zondag........
10.00 Zondagmorgen-wijding 10.15 Klassieke muziek 11.15 Hindustaans kwartiertje 11.30 Vrolijke muziek, 12.00 Sluiting.

18.00 Zoeklicht op onze sterren. 19.00 Met de jarigen in de lucht 19.30 Gevarieerd programma 20.30 Gevarieerde muziek, afgewisseld met reclame 21.30 Nieuws 21.40 Gevarieerd programma 22.00 Sluiting.

AVROS (19 m.)

17.00 Populaire melodieën, 17.15 Aandacht 17.30 Dansmuziek 18.00 Jukebox Saturday Night, 18.30 Voor de jarigen op de Antillen 18.45 Nieuws 19.00 Dansmuziek 20.00 Advertenties 20.30 Radio Olympus 20.55 Nieuws en Sluiting.

Zondag........
17.00 Voor de kinderen 17.30 Muzikale brievenbus 18.00 Dienst vanuit de Lutherse Kerk 19.00 Nieuws 19.15 Sportjournaal 19.30 Balletmuziek uit de opera „Faust" 20.00 Zoeklicht op Nederland 21.00 Sluiting.

P.C.J.

18.37 Ouverture. 18.42 Quizz-programma. 19.00 Nieuws, 19.17 Ned. Dansorkesten. 19.30 Ned. Kroniek o.a. Haghepraet. 19.40 Amusementsprogramma, 20.10 Ned. Dansorkesten. 20.23 Voor de West 20.54 Avondgebed 20.58 Sluiting.

Zondag.

18.39 Zondagavond-Serenade". 18.57 Sport 19.00 Nieuws 19.15 Artistiek Dagboek, door Henri Knap. 19.25 Het Berliner Philharmonisch orkest 20.28 Humanistisch Leven. 20.47 Sport. 21.28 Sluiting.

Wij hebben een zusje bij en noemen het

REA

Martin
Marijke
Paulientje
Ferdy
Jeannetje

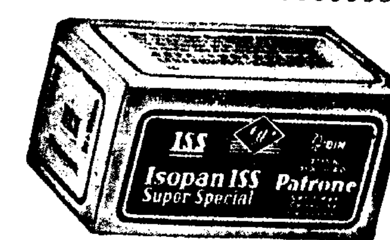
Fam Vissers
tijd. adres:
St. Elisabeth gasthuis
29 Oct. 1954.

BEKENDMAKING

De KAMER VAN KOOPHANDEL EN NIJVERHEID maakt bekend dat in verband met de komst van het m.s. „COLOMBIE" op Zondag a.s. 31 October 1954, cfm art. 10 Arbeidsregeling 1952 door de daarin bedoelde Autoriteit is toegestaan om op die dag tussen 9 uur a.m. en 3 uur p.m. in het stadsdistrict arbeid te verrichten.

DE SECRETARIS.

Willemstad, 30 October 1954.

